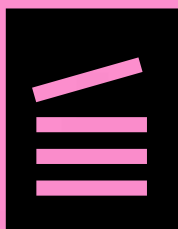

12-22.2
2021
Athens

CINEMA MADE IN ITALY

online.tainiothiki.gr

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Οι καλύτερες ταινίες
του Ιταλικού κινηματογράφου:
διαδικτυακά στην Ελλάδα!

Δεκάξι (16) επιλεγμένες ταινίες, από τις καλύτερες της πρόσφατης παραγωγής, η καθεμία στο είδος της, σχεδόν όλες πρεμιέρες στην Ελλάδα, παρουσιάζουν στο ελληνικό κοινό ένα πανόραμα της ιταλικής κοινωνίας με τα όνειρά της, τις αλλαγές της, την καθημερινότητά της, τις απορίες της και τη μνήμη της: αυτό είναι με λίγα λόγια το φεστιβάλ Cinema Made in Italy Athens!

Σε σύμπραξη με σπουδαίους συνεργάτες, όπως η Εθνική Ταινιοθήκη της Ελλάδος, τοπικό αδιαμφισβήτητο σημείο αναφοράς για τον ελληνικό και διεθνή κινηματογράφο, και την Cinecittà Luce, ο ιστορικός και έγκυρος θεσμός που συμβολίζει τον ιταλικό κινηματογραφικό πολιτισμό σε όλον τον κόσμο, το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών, στο πλαίσιο του προγράμματος TEMPO FORTE, διοργάνωσε το πρώτο διαδικτυακό φεστιβάλ αποκλειστικά αφιερωμένο στο ιταλικό σινεμά για να έχουν όλοι όσοι αγαπούν την Ιταλία τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν το πάθος τους, όπου και να βρίσκονται στην Ελλάδα μεταξύ 12 και 22 Φεβρουαρίου 2021.

Μεγάλη, λοιπόν, είναι η χαρά μας που εγκαινιάζουμε, μαζί με τους συνεργάτες μας, το πρώτο διαδικτυακό φεστιβάλ του Ιταλικού κινηματογράφου στην Ελλάδα και εκφράζουμε την ελπίδα να καθιερωθεί σε ετήσια βάση. Πρόκειται για πρώτης τάξης ευκαιρία για το ελληνικό κοινό να γνωρίσει καλύτερα τους γείτονές του, με τους οποίους το συνδέουν πολιτιστικοί, οικονομικοί, επιστημονικοί αλλά κυρίως φιλικοί δεσμοί, βασισμένοι σε εκλεκτές συγγένειες αιώνων.

Καλή διασκέδαση σε όλους!

Anna Mondavio

Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο Αθηνών, Διευθύντρια

Il meglio del cinema italiano:
online in Grecia!

Una selezione di 16 pellicole di altissimo livello, ognuna nel suo genere, quasi tutte premières, per offrire al pubblico greco uno spaccato della società italiana con i suoi sogni, i suoi cambiamenti, il suo quotidiano, i suoi dubbi e la sua memoria: ecco in sintesi Cinema Made in Italy Athens!

Grazie a dei partner d'eccezione come la Cineteca Nazionale di Atene, riferimento locale indiscutibile in materia di cinema greco e internazionale, e Cinecittà Luce, la storica e iconica istituzione romana simbolo del cinema italiano, l'Istituto Italiano di Cultura di Atene, nell'ambito del programma culturale TEMPO FORTE, ha voluto lanciare l'iniziativa di un festival tutto italiano, per la prima volta completamente online, per permettere a tutti coloro che amano l'Italia di soddisfare la loro passione, dovunque si trovino in Grecia tra il 12 e il 22 febbraio 2021.

Siamo pertanto particolarmente lieti di inaugurare, insieme ai nostri partner, il primo Festival di Cinema Italiano Online in Grecia con l'auspicio che diventi un appuntamento annuale fisso. È una occasione privilegiata che dà al pubblico greco la possibilità di conoscere meglio i suoi vicini con i quali intrattiene innumerevoli relazioni non solo culturali, economiche, scientifiche ma soprattutto di amicizia, basate su affinità e frequentazioni secolari.

Buona visione a tutti!

Anna Mondavio

Istituto Italiano di Cultura Atene, Direttore

The best of Italian contemporary cinema:
online in Greece!

Sixteen (16) selected films, from the best of recent production, almost all premieres in Greece, provide the Greek public with panorama of Italian society with its dreams, its changes, its daily life, its questions and its memory: this is in short the Cinema Made in Italy Athens Festival.

Together with important partners, such as the Greek Film Archive, a local undisputed reference point for Greek and international cinema, Cinecittà Luce, the historic and prestigious institution that symbolizes Italian cinema around the world, and the Italian Institute of Education in Athens as part of the TEMPO FORTE cultural program, organized the first online festival dedicated exclusively to Italian cinema so that all those who love Italy have the opportunity to satisfy their passion, wherever they are, in Greece, between 12 and 22 February 2021.

It is, then, our great pleasure to launch, together with our partners, the first online festival of Italian cinema in Greece and we hope that it will be established on an annual basis. This is a first-class opportunity for the Greek public to get to know its neighbours better, with whom they are connected by cultural, economic, scientific but mainly friendly ties, based on exquisite kinships of centuries.

Have fun everyone!

Anna Mondavio

Italian Institute of Education in Athens, Director

Μια περιπλάνηση στο Νέο Ιταλικό Κινηματογράφο

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος παρουσιάζει το Cinema Made in Italy Athens, σε συνεργασία με την πολιτιστική πρωτοβουλία Tempio Forte, το Ιταλικό Ινστιτούτο της Αθήνας και το Ινστιτούτο Luce Cinecittà. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει πέντε ντοκιμαντέρ, και 11 ταινίες μυθοπλασίας, και καλύπτει όλες τις τάσεις του Νέου Ιταλικού κινηματογράφου, που έχουν αποσπάσει σημαντικά βραβεία και διακρίσεις σε διεθνή και ιταλικά Φεστιβάλ. Ένας κινηματογράφος που ανοίγει δρόμο σε νέους/ νέες δημιουργούς και προχωρά είτε σε στιλιστικές αναζητήσεις στον δρόμο ενός Σορεντίνo, όπως στην περίπτωση του Σαλβατόρε Μερέου, που με την «Ασσαντίρα» δείχνει πως οι αλλαγές σε μια κλειστή αγροτική κοινωνία μπορεί να πυροδοτήσουν ακραίες καταστάσεις. Είτε σε δύσκολα μονοπάτια που χάραξαν οι αδελφοί Ταβιάνι, κινηματογραφώντας τη μεταφορά του μυθιστορήματος του Ντίνo Μπουζάτι «Έρημος των Τατάρων» στη φυλακή Τσιβιταβέκια, με πρωταγωνιστές τους έγκλειστους, στο «Φρούριο» των Λουντοβίκα Αντό και Εμιλιάνο Αγιέλλο.

Πολλές από αυτές τις ταινίες επικεντρώνονται στην παιδική ηλικία και στην οικογένεια: όπως οι «Αδελφές Μακαλούζο» της Έμμα Ντάντε, που πήρε ενθουσιαστικές κριτικές για τον τρόπο που περιγράφει την ενηλικίωση και το τραύμα των κοριτσιών μιας ιδιότυπης οικογένειας στο Παλέρμο. «Τα Παραμύθια με άσχημο τέλος» των αδελφών Ντι Ινοτσέντζο χρησιμοποιούν τα παιδιά για να καταγγείλουν την αδιαφορία των γονιών και τις καταστροφικές της συνέπειες. Το «Padrenostro» είναι μια καταβύθιση στο υποσυνείδητο του ήρωα που είχε δει τον πατέρα του να δέχεται επίθεση από τρομοκράτες, όταν ήταν μικρός... «Στη θεά της τύχης» ο βετεράνος Φερζάν Οζπετέκ δίνει τις δυσκολίες ενός γκέι ζευγαριού να κρατήσει ζωντανή την αγάπη τους. Στο ντοκιμαντέρ «Η εξαφάνιση της μπτέρας μου», ο Μπενιαμίνo Μπαρέζε δίνει την εξέγερση της μπτέρας του, της Μπενεντέτα Μπαρτσίνι, μοντέλου, εμβληματικής μούσας μεγάλων καλλιτεχνών, και την προσπάθεια του γιου να την κρατήσει κοντά του.

Από το πρόγραμμα, όπως και από τη ζωή δεν λείπουν οι ερωτικές ιστορίες, με την «Μπάνγκλα» του Φαίμ Μπουχιγιάν μια κεφάτη και εύστοχη κωμωδία για τις περιπέτειες ενός μουσικού από το Μπανγκλαντές, γεννημένου στην Ιταλία, που ερωτεύεται την ξένοιαστη Άσια, μια όμορφη Ρωμαία. Το «Θυμάσαι;» του Βαλέριο Μιέλι διηγείται μια μεγάλη ιστορία αγάπης και τη σχέση του χρόνου με το τραύμα και τη μνήμη.

Ξεχωρίζουν τέσσερα πολύ σημαντικά ντοκιμαντέρ, «Η Επανάσταση είμαστε εμείς» της Ιλάρια Φρέτσια, την περίοδο καλλιτεχνικών και καλλιτεχνικών ανατροπών στην Ιταλία την περίοδο 1967-77.Το «Αλίντα», για την εμβληματική Αλίντα Βάλι, με συνεντεύξεις δικές της αλλά και μεγάλων σκηνοθετών και ηθοποιών. Ο «Πάολο Κόντε» του Τζόρτζιο Βερντελλι δίνει μια καλειδοσκοπική εικόνα του μεγάλουαυτούτραγουδοποιού. Τέλος στο «Τσέκποιντ Βερολίνο» ο Φαμπρίτσιο Φεράρο ξετυλίγει τις μνήμες του τείχους μέσα από την ιστορία ενός συγγενικού του προσώπου.

Μαρία Κομνηνού

Πρόεδρος του ΔΣ της Ταινιοθήκης της Ελλάδος

A stroll in New italian Cinema

The Greek Film Archive presents “Cinema Made in Italy Athens”, in collaboration with the cultural initiative Tempo Forte, the Italian Cultural Institute of Athens and the Institute Luce Cinecittà. The program includes five documentaries, and 11 fiction films; thus covering all the contemporary trends of New Italian cinema, films which have received significant prizes from international and Italian Film Festivals. A cinema, which has paved the way for new auteurs, and which continues along contemporary traditions—either in its stylistic choices, reminiscent of the way of Sorrentino, as in the case of Salvatore Mereu, who in “Assandira” reveals that changes in closed rural communities, can trigger extreme situations; or of the difficult paths, reminiscent, of those crossed by the Taviani Brothers, by the filming of the cinematic adaptation of the novel “The Tartar Steppe” by Dino Buzzati, at the Civitavecchia prison, starring the convicts—in “Fortress” by Ludovica Andò and Emiliano Aiello.

Many of these films focus on family, childhood and the politics of identity: such as “The Macaluso Sisters” by Emma Dante, which was highly acclaimed for the flair in which it portrays trauma and growing up in Palermo. “Bad Tales” by the brothers D’Innocenzo focuses on how children view the world, as a way to denounce indifferent parents and the catastrophic consequences of their actions. “Padrenostro” is a deep-dive into the subconscious of the protagonist, who had seen his father being attacked by terrorists, when he was young. In “The Goddess of Fortune”, the veteran Ferzan Ozpetek, shows us the difficulties of a gay couple in keeping their love alive. In the documentary “The Disappearance of My Mother”, Beniamino Barrese, captures the revolt of his mother, Benedetti Barzini, who in the 70s was an iconic model and muse, of great artists, she revolts and wants to get away and the efforts of her son to keep her close to him.

From the program, as is in life, love stories cannot be absent—as in Phaim Bhuiyan’s “Bangla”, an uplifting and pertinent comedy, on the adventures of a musician from Bangladesh, born in Italy, who falls in love with carefree Asia, a beautiful Roman. “Remember?” by Valerio Mieli, tells a great love story and the relationship of time, with trauma and memory.

Four very important documentaries stand out: “We Are the Revolution” by Ilaria Freccia, on the period of artists and artistic upheavals in Italy of 1967-77; “Alida”, on the iconic Alida Valli, with interviews given by her—but also by great directors and actors; and finally, “Paolo Conte, via con me” by Giorgio Verdelli, which offers a kaleidoscopic portrait of this great singer-songwriter. “Checkpoint Berlin”, by Fabrizio Ferraro, is a powerful evocation of memories in divided Berlin, through the story of a relative of the director.

An important fiction film, is “Hidden Away” by Giorgio Diritti, gives a powerful story inspired by the tormented life of the Naïve painter Antonio Ligabue.

Maria Komninos

President of the Board of Directors of the Greek Film Archive

Taξίδι στον Ιταλικό κινηματογράφο

Δεκαέξι ταινίες μεγάλου μήκους, στην πλειονότητά τους οι πρώτες ή οι δεύ-
τερες του κάθε σκηνοθέτη, συνθέτουν ένα μωσαϊκό με πρωτότυπες ιστορί-
ες, πρόσωπα και προσωπικότητες, ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ για
τον σύγχρονο Ιταλικό κινηματογράφο.

Ταινίες που ξεχώρισαν στα σπουδαιότερα φεστιβάλ του κόσμου, όπως του
Βερολίνου, των Καννών και της Βενετίας, μια ανοιχτή πρόσκληση στην ποι-
ότητα και στην ομορφιά. Αντιπροσωπεύονται όλα τα κινηματογραφικά είδη,
από την ανανεωμένη ιταλική κωμωδία, όπως «Μπάνγκλα», μέχρι ταινίες
όπου το μυστήριο οδηγεί τον θεατή, όπως το «Padrenostro», και έργα με
μοτίβα και από τα δυο είδη, όπως «Ο σκύλος παγίδα».

Δεν λείπουν τα αφιερώματα σε Ιταλούς καλλιτέχνες με διεθνή απήχηση,
όπως ο Πάολο Κόντε, η Αλίντα Βάλι και ο ζωγράφος Αντόνιο Λιγκαμπούε
στην ταινία «Μακριά απ’ τον κόσμο» του Τζιόρτζιο Ντιρίτι, με έναν εξαιρετι-
κό Ελιο Τζερμάνο που κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ του Βερολί-
νου του 2020 και είναι από τους λίγους που κέρδισε και τον Χρυσό Φοίνικα
των Καννών (όπως και ο Τζιάν Μαρία Βολοντέ). Σε αυτό το αφιέρωμα θα
βρούμε και το «Παραμύθια με άσχημο τέλος», την άλλη ιταλική ταινία που
το 2020 κέρδισε στο Βερολίνο τη Χρυσή Άρκτο καλύτερου σεναρίου, που
απονεμήθηκε στους νεότατους σεναριογράφους και σκηνοθέτες Φάμπιο και
Νταμιάνο Ινοτσέντσο, που ανήκουν στη νέα, δημιουργική και νικηφόρα γενιά
του ιταλικού κινηματογράφου.

Το «παρών» στο αφιέρωμα δίνει, επίσης, ο σκηνοθέτης Φερζάν Όζπετεκ,
του οποίου «Η θεά της τύχης» έσπασε όλα τα ταμεία στις ιταλικές αίθουσες,
αφού εισέπραξε πάνω από 8 εκατομμύρια ευρώ με 1,5 εκατομμύριο θεατές.
Υψηλών προδιαγραφών οι νθοποιοί, μεταξύ των οποίων οι Στέφανο Ακόρσι,
Εντουάρντο Λέο και Τζασμίν Τρίνκα.

Πολλοί είναι οι λόγοι για τους οποίους δεν πρέπει να χάσετε κανένα από
αυτά τα έργα, και παραφράζοντας ένα πολύ γνωστό τραγούδι του Πάολο
Κόντε: αφήστε να σας παρασύρει η δύναμη του ιταλικού κινηματογράφου.

Carla Cattani

Head of Office Promotion of Italian Contemporary Cinema

In viaggio con il cinema italiano

Sedici lungometraggi, in maggioranza opere prime e seconde, per costruire un puzzle di storie
originali, persone e personaggi, film e documentari sul cinema italiano contemporaneo.

Film che arrivano dai grandissimi Festival, come Berlino, Cannes o Venezia, una dichiarazione
esplicita di qualità e bellezza. Sono attraversati tutti i generi del cinema, dalla rinnovata commedia
all’italiana, come “Bangla”, ai film dove il mistero guida lo spettatore, come “Padrenostro”, o addi-
rittura a chi riunisce entrambi questi generi: Il colpo del cane.

Non mancano i ritratti degli artisti italiani diventati icone internazionali, come Paolo Conte, Alida
Valli e il pittore Antonio Ligabue, magistralmente raccontato in “Volevo Nascondermi” di Giorgio
Diritti, Orso d’argento al Festival di Berlino 2020 per la straordinaria interpretazione di Elio Germa-
no, uno dei pochissimi attori ad aver vinto anche la Palma d’Oro (tra questi Gian Maria Volontè).
E in questa selezione viene programmato anche l’altro film italiano ad aver vinto l’Orso d’Argento
a Berlino nel 2020, “Favolacce”, per la miglior sceneggiatura di Fabio e Damiano D’Innocenzo,
giovannissimi autori e registi, segno di una nuova generazione, forte e vincente, del cinema italiano.
Tra i titoli italiani selezionati non manca il campione al box office, “La dea fortuna” di Ferzan
Ozpetec, film che ha avuto in Italia un enorme successo: più di 8 milioni di euro d’incasso con un
pubblico di 1 milione e mezzo di spettatori. Il cast è di alto profilo, Stefano Accorsi, Edoardo Leo
e Jasmine Trinca.

I motivi per non perdere nessuna di queste opere sono molti e parafrasando una famosissima
canzone di Paolo Conte: lasciatevi portare via dai film italiani.

Carla Cattani

Head of Office Promotion of Italian Contemporary Cinema

Journey to the Italian cinema

Sixteen (16) feature films, mostly the first or second works of each director, that compose a mo-
saic of original stories, faces and personalities, features and documentaries about contemporary
Italian cinema.

Films that stood out at the most important film festivals in the world, such as Berlin, Cannes and
Venice, an open invitation to quality and beauty. All cinematic genres are represented, from the
renewed Italian comedy, such as “Bangla”, to films where mystery leads the viewer, such as “Pa-
drenostro”, and works with motifs from both genres, such as “The Dog Snatch”.

None the less, there is no shortage of tributes to internationally acclaimed Italian artists such as
Paolo Conte, Alida Valli and the painter Antonio Ligabue in Giorgio Diritti’s “Hidden away”, with an
outstanding Elio Germano who won the Golden Bear at the Berlin Film Festival 2020 and is one
of the few to win the Golden Palm At Cannes Film Festival (like Gian Maria Volontè). In this trib-
ute we will also find “Bad Tales”, the other Italian film that in 2020 won the Golden Bear for Best
Screenplay in Berlinale, which was awarded to the youngest screenwriters and directors Fabio and
Damiano D’Innocenzo, who belong to the new, creative and victorious generation of Italian cinema.
Present in the tribute is also the director Ferzan Ozpetec, whose “The Goddess of Fortune” broke
every box office in Italian theatres with more than 8 million euro profit and 1.5 million spectators.
The actors are highly valued artists, including Stefano Accorsi, Edoardo Leo and Jasmine Trinca.
There are many reasons why you should not miss any of these works, and, to paraphrase a well-
known song by Paolo Conte: let the power of the Italian cinema seduce you.

Carla Cattani

Head of Office Promotion of Italian Contemporary Cinema

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentario /
Documentary
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 83΄
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά, Αγγλικά /
Italiano, Inglese /
Italian, English

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Ilaria Freccia
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay** Ilaria Freccia
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Sabrina Varani, Giovanni Zoppeddu
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Patrizia Penzo
Μουσική / Musica / Music
Pietro Freddi, Joaquin Freccia
Ήχος / Suono / Sound
Fabio Chiossi, Stefano Civitenga,
Marco Furlani
**Παραγωγή / Produzione /
Production** Istituto Luce Cinecittà
**Πρόλευση ταινίας / Provenienza
del film / Film source**
Istituto Luce Cinecittà

Με τους / Con / With
Marina Abramovic, Lucio Amelio,
Joseph Beuys, Alighiero Boetti,
Achille Bonito Oliva, Germano Celant,
Mario Franco, Jannis Kounellis, Sergio
Lombardo, Mario Merz, Beppe Morra,
Paolo Mussat Sartor, Hermann Nitsch,
Luigi Ontani, Pino Pascali, Luca
Patella, Michelangelo Pistoletto, Paola
Pitagora, Lia Rumma, Tucci Russo,
Fabio Sargentini, Piero Sartogo,
Gian Enzo Sperone, Andy Warhol.

**Φεστιβάλ, Βραβεία / Festival,
Riconoscimenti / Festivals, Awards**
Torino Film Festival - Out of Competition

Η επανάσταση είμαστε εμείς

Μεταξύ 1967 και 1977 η τέχνη στην Ιταλία γνωρίζει μια στιγμή διεθνούς δόξας. Η καλλιτεχνική σκηνή απολαμβάνει ένα κλίμα ζωντανό και δυναμικό, με συνεχείς και γόνιμες ανταλλαγές μεταξύ των εικαστικών τεχνών, του θεάτρου, της λογοτεχνίας, της μουσικής και του κινηματογράφου. Η τέχνη βγαίνει από γκαλερί και μουσεία, και γίνεται έκφραση κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής. Οι Ιταλοί γκαλερίστες και τεχνοκριτικοί ανοίγουν τις πόρτες τους στους πιο τολμηρούς διεθνείς καλλιτέχνες όπως οι Joseph Beuys, Hermann Nitsch και Marina Abramovic, οι οποίοι βρίσκουν στην Ιταλία την ευκαιρία να πειραματιστούν ελεύθερα με προκλητικούς και πρωτοποριακούς εκφραστικούς τρόπους. Η ταινία περιγράφει μια περίοδο που η Ιταλία ήταν το κέντρο της διεθνούς πρωτοπορίας, με πειραματικές γκαλερί όπως το Attico ή το Studio Morra, με εκθέσεις όπως η Contemporanea στον χώρο στάθμευσης της Villa Borghese και με φεστιβάλ χορού, θεάτρου και ποίησης.

La rivoluzione siamo noi

Tra il 1967 e il 1977 l'arte in Italia conosce un momento di gloria sulla scena internazionale. La scena artistica si nutre di un clima vitale e dinamico, con continui e fertili scambi tra arti visive, teatro, letteratura, musica e cinema. L'arte esce dalle gallerie e dai musei, e diventa espressione dei cambiamenti sociali e politici in atto. I galleristi e i critici italiani aprono le porte agli artisti internazionali più estremi, come Joseph Beuys, Hermann Nitsch o Marina Abramovic, che trovano nel nostro Paese occasioni di sperimentare linguaggi visionari e provocatori con grande libertà. Il film ripercorre un periodo in cui l'Italia si trovava al centro dell'avanguardia internazionale, con gallerie sperimentali come Attico o Studio Morra, importanti mostre quali Contemporanea nel parcheggio di Villa Borghese, e con festival di danza, teatro e poesia.

We are the revolution

Between 1967/1977 Italian Art experiences a moment of glory on the international art scene. These years are vibrant, dynamic and are nourished by continuing and fertile exchanges between the visual arts, theater, literature, music and cinema. It's a turbulent time. Art came out from galleries and museums and becomes expression of social and political change. Gallerists and Italian critics open their doors to the boldest international artists, like Joseph Beuys, Hermann Nitsch or Marina Abramovic, who find in Italy the opportunity to freely experiment with visionary and challenging languages. The film describes a period when Italy was the center of international avant-garde, with experimental galleries like Attico or Studio Morra, with great exhibitions like Contemporanea in the parking lot of Villa Borghese and with dance, theatre and poetry festival.

Ilaria Freccia

— **H Ilaria Freccia** εργάστηκε ως φωτογράφος και σκηνοθέτις για τη θεατρική ομάδα Mabou Mines στη Νέα Υόρκη. Ήταν συνεργάτης παραγωγός στη σειρά ντοκιμαντέρ «The Great Pleasure Hunt» σε σκηνοθεσία του Elliott Erwitt για το H.B.O. Είναι σκηνοθέτις και παραγωγός σε πολλά ντοκιμαντέρ με διεθνή αναγνώριση. Πρόσφατα σκηνοθέτησε το ντοκιμαντέρ «Italian Art Saga – 1965-1980», μια παραγωγή του Istituto Luce.

— **Ilaria Freccia** ha lavorato come fotografa e regista per la compagnia teatrale Mabou Mines a New York. È stata produttrice associata per la serie di documentari “The Great Pleasure Hunt” diretti da Elliott Erwitt per H.B.O. Ha diretto e prodotto molti documentari che hanno ricevuto premi nazionali e internazionali. Recentemente ha diretto il documentario “Italian Art Saga – 1965-1980” prodotto dall'Istituto Luce.

— **Ilaria Freccia** worked as photographer and filmmaker for the experimental company Mabou Mines in New York. She was associate producer of the documentaries series “The great pleasure hunt” directed by Elliott Erwitt for the H.B.O. She has directed and produced many documentaries that have received national and international recognition. She is currently directing the doc “Italian Art Saga – 1965-1980” produced by Istituto Luce.

Μακριά απ' τον κόσμο

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 120´
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Giorgio Diritti

Σενάριο / Sceneggiatura / Screenplay

Giorgio Diritti, Tania Pedroni,
Fredo Valla

Φωτογραφία / Fotografia / Cinematography

Matteo Cocco

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Paolo Cottignola, Giorgio Diritti

Μουσική / Musica / Music

Marco Biscarini, Daniele Furlati

Ήχος / Suono / Sound

Luca Leprotti, Marco Biscarini,
Carlo Missidentii

Παραγωγή / Produzione / Production

Palomar

Πρόλευση ταινίας / Provenienza del film / Film source

Rai Com

Με τους / Con / With

Elio Germano, Pietro Traldi,
Orietta Notari, Andrea Gherpielli,
Oliver Ewy, Leonardo Carrozzo

Φεστιβάλ, Βραβεία / Festival, Riconoscimenti / Festivals, Awards

Berlin International Film Festival -
Silver Bear for Best Actor.

Ο Τόνι είναι γιος Ιταλού μετανάστη. Μετά τον θάνατο της μητέρας του, τον υιοθετεί ένα ζευγάρι στη γερμανόφωνη Ελβετία. Αλλά οι σωματικές και ψυχικές παθήσεις του τον αναγκάζουν να εγκαταλείψει τη χώρα. Επιστρέφει στην Ιταλία παρά τη θέλησή του, όπου ζει για χρόνια στην απόλυτη φτώχεια στις όχθες του Πάδου. Δουλεύει περιστασιακά ως εργάτης, αλλά παραμένει πιστός στο μεγάλο του πάθος: τη ζωγραφική. Στη συνέχεια, συναντά τον γλύπτη Renato Marino Mazzacurati, ο οποίος τον πείθει να δοκιμάσει την τύχη του στη ζωγραφική. Αυτό τον βάζει στον δρόμο προς την απελευθέρωση. (Μπερλινάλε)

Volevo nascondermi

Toni è il figlio di un emigrante italiano. Dopo la morte della madre, viene adottato da una coppia della Svizzera tedesca, ma a causa dei suoi disturbi fisici e mentali viene espulso dal Paese. Contro la sua volontà viene rispedito in Italia, dove trascorre anni in povertà estrema sulle rive del Po, senza fissa dimora. Sbarca il lunario con lavori saltuari ma resta fedele alla sua grande passione per la pittura. Dopo l'incontro con lo scultore Renato Marino Mazzacurati, quest'ultimo gli offre una prospettiva esistenziale convincendolo a cimentarsi nella pittura. Questa svolta nella sua vita lo condurrà finalmente alla liberazione. (Berlinale)

Hidden away

Toni is the son of an Italian emigrant. After his mother's death, he is adopted by a couple in German-speaking Switzerland. But his physical and mental ailments lead to his expulsion from the country. He is sent to Italy against his will, where he lives for years in abject poverty on the banks of the river Po, with no fixed abode. He finds work as a casual labourer, but remains true to his great passion for drawing. Then he meets the sculptor Renato Marino Mazzacurati, who convinces him to try his hand at painting. This sets him on the path to liberation. (Berlinale)

Giorgio Diritti

— **Giorgio Dritti** (Μπολόνια, 1959). Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του «Il vento fa il suo giro» προβλήθηκε σε πάνω από 60 φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο και κέρδισε περίπου 40 βραβεία. Η δεύτερή του ταινία, το «L'uomo che verrà», έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ της Ρώμης όπου απέσπασε πολλά βραβεία, καθώς και τρία David Di Donatello και τρία Nastro d'Argento στα ιταλικά Βραβεία Κινηματογράφου.

— **Giorgio Dritti** (Bologna, 1959). Il suo film di esordio, "Il vento fa il suo giro", ha partecipato a oltre 60 festival internazionali ottenendo una quarantina di riconoscimenti. Il suo secondo film, "L'uomo che verrà", ha conquistato numerosi premi al Festival internazionale del film di Roma ottenendo anche tre David di Donatello e tre Nastri d'Argento.

— **Giorgio Dritti** (Bologna, 1959). His debut feature film, "Il vento fa il suo giro", screened at over 60 festivals around the world and won some 40 awards. His second feature, "L'uomo che verrà", premiered at Rome Film Fest where it won a number of prizes as well as securing three David di Donatello and three Nastro d'Argento Italian film awards.

Ασαντίρα

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 130’
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro/ with sound,
Ιταλικά, Αγγλικά, Γερμανικά/
Italiano, Inglese, tedesco/
Italian, English, German

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Salvatore Mereu

Σενάριο / Sceneggiatura / Screenplay

Salvatore Mereu

Φωτογραφία / Fotografia /

Cinematography

Sandro Chessa

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Paola Freddi, Antonio Cellini

Ήχος / Suono / Sound

Piergiuseppe Fancellu, Vincenzo
Santo, Marco Saitta

Παραγωγή / Produzione /

Production

Viacolvento

Πρόλευση ταινίας / Provenienza del film / Film source

The Match Factory

Με τους / Con / With

Gavino Ledda,
Anna Koenig,
Marco Zucca,
Corrado Giannetti,
Samuele Mei,
Alessandro Pala

Φεστιβάλ, Βραβεία /

Festival, Riconoscimenti / Festivals, Awards

Venice International Film Festival
- Venice International Film Festival -
FEDIC Award - Special Mention.

Μουσκεμένος ως το κόκαλο, ο Κοσταντίνο βυθίζεται στο άχυρο σαν παλιό κούτσουρο που ξέβρασε το κύμα στην ακτή. Η καταρρακτώδης βροχή έχει μόλις σβήσει τη φωτιά που σε μια νύχτα σάρωσε την Ασαντίρα, μια αγροικία βαθιά στο δάσος της Σαρδηνίας. Αλλά η βροχή δεν έχει σβήσει τον πόνο και τις ατελείωτες τύψεις για τον γιο που χάθηκε στις φλόγες. Τον γιο που δεν κατάφερε να σώσει. Πρώτοι έφτασαν οι αστυνομικοί και ο νεαρός ανακριτής: ο Κοσταντίνο προσπαθεί να τους πει τι συνέβη την προηγούμενη νύχτα, να εξηγήσει πώς ξεκίνησαν όλα...

Assandira

Zuppo d'acqua fin dentro alle ossa, Costantino si avvita sul pagliaio come un vecchio legno restituito alla terra dal mare in burrasca. La pioggia torrenziale ha appena finito di spegnere il fuoco che si è mangiato in una notte sola Assandira, il suo agriturismo in mezzo al bosco. Ma la pioggia non ha spento il dolore, il rimorso bruciante per il figlio che Costantino non è riuscito a salvare e che è morto tra le fiamme. All'alba, i primi ad arrivare sono i carabinieri e un giovane magistrato: Costantino prova a raccontare loro cosa è successo in quell'ultima notte, a spiegare come tutto è cominciato...

Assandira

Soaked to the skin, Costantino sinks into the haystack like old timber left on the shore by a stormy sea. Torrential rain has just put out the fire that in a single night ravaged Assandira, a farmstay deep in the woods of Sardinia. But the rain hasn't quenched the pain, the endless remorse for the son lost to the flames, the son he was unable to save. The first to arrive are the carabinieri and the young investigating magistrate: Costantino tries to tell them what happened the previous night, to explain how it all began...

Salvatore Mereu

— **O Salvatore Mereu** (Dorgali, 1965), με την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του «Ballo a tre passi» (2003), άρχισε να εξερευνά τη σχέση μεταξύ παράδοσης και νεωτερισμού στην πατρίδα του, τη Σαρδηνία, κερδίζοντας στην Εβδομάδα Κριτικής του Φεστιβάλ της Βενετίας το βραβείο David di Donatello και το Ciak d'Oro καλύτερου πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη. Η δεύτερη ταινία του «Sonetàula» (2008) προβλήθηκε στο Πανόραμα του Φεστιβάλ του Βερολίνου, όπου κέρδισε τα βραβεία Foreign Press Golden Globe και το Biarritz Festival FIPA d'Or για το καλύτερο σενάριο.

— **Salvatore Mereu** (Dorgali, 1965). Con il suo lungometraggio di esordio, “Ballo a tre passi” (2003), ha cominciato a esplorare il nesso tra tradizione e modernità in Sardegna, la sua isola natale, ottenendo il premio della Settimana internazionale della critica alla Mostra del cinema di Venezia, e conquistando il premio per il miglior regista esordiente ai David di Donatello e al Ciak d'Oro. Il suo secondo film, “Sonetàula” (2008), è stato presentato nella sezione Panorama del Festival di Berlino conquistando il Globo d'Oro della stampa estera e il premio FIPA d'or del Biarritz Festival per la migliore sceneggiatura.

— **Salvatore Mereu** (Dorgali, 1965). With his first full-length film, “Ballo a tre passi” (2003), he began exploring the relationship between tradition and modernity in his native Sardinia, winning the Venice Critics' Week and taking home both the David di Donatello and Ciak d'Oro as the best upcoming director. His second film, “Sonetàula” (2008), was screened in the Panorama section of the Berlinale, and went on to win the Foreign Press Golden Globe and the Biarritz Festival FIPA d'Or for best screenplay.

Παραμύθια με άσχημο τέλος

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία, Ελβετία / Italia, Svizzera /
Italy, Switzerland, 2020, 98’
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Fabio & Damiano D’Innocenzo

(Fratelli D’Innocenzo)

Σενάριο / Sceneggiatura /

Screenplay

Fratelli D’Innocenzo

Φωτογραφία / Fotografia /

Cinematography

Paolo Camera

Μοντάζ / Montaggio /

Editing

Esmeralda Calabria

Ήχος / Suono / Sound

Fabio Pagotto, Marc Thill

Παραγωγή / Produzione /

Production

Pepito Produzioni

Προέλευση ταινίας /

Provenienza del film /

Film source:

The Match Factory

Με τους / Con / With

Elio Germano,
Barbara Chichiarelli,
Lino Musella, Gabriel Montesi,
Max Malatesta,
Tommaso Di Cola,
Giulietta Rebeggiani,
Justin Korovkin,
Giulia Melillo,
Laura Borgioli

Φεστιβάλ, Βραβεία /

Festival, Riconoscimenti /

Festivals, Awards

Berlin International Film Festival -
Silver Berlin Bear (Best Screenplay).

Σε ένα μικρό οικογενειακό προάστιο στα περίχωρα της Ρώμης, η ευχάριστη ατμόσφαιρα του καλοκαιριού κρύβει το αποηκτικό κλίμα αποξένωσης. Από μακριά, οι οικογένειες φαίνονται φυσιολογικές, αλλά πρόκειται για ψευδαίσθηση: στα σπίτια, στις αυλές και στους κήπους η σιωπή συγκαλύπτει τον ύπουλο σαδισμό των πατεράδων, την παθητικότητα των μητέρων και την ένοχη αδιαφορία των ενηλίκων. Αλλά η απελπισία και η καταπιεσμένη οργή των παιδιών πρόκειται να εκραγούν και να διαπεράσουν αυτήν την τρομερή βιτρίνα, με καταστροφικές συνέπειες για ολόκληρη την κοινότητα.

Favolacce

In un sobborgo residenziale alla periferia di Roma può capitare che l’allegro calore dell’estate dissimuli un’atmosfera di opprimente alienazione. Da lontano le famiglie sembrano normali, ma è un’illusione: nelle case, nei cortili e nei giardini il silenzio avvolge il sottile sadismo dei padri, la passività delle madri e la colpevole indifferenza degli adulti. Ma sono la disperazione e la rabbia repressa dei bambini che esploderanno e abatteranno questa facciata grottesca, con conseguenze catastrofiche per l’intera comunità.

Bad tales

Once upon a time, in a small family suburb on the outskirts of Rome, the cheerful heat of summer camouflages a stifling atmosphere of alienation. From a distance, the families seem normal, but it’s an illusion: in the houses, courtyards and gardens, silence shrouds the subtle sadism of the fathers, the passivity of the mothers and the guilty indifference of adults. But it’s the desperation and repressed rage of the children that will explode and cut through this grotesque facade, with devastating consequences for the entire community.

Η ψηφιακή προβολή της ταινίας γίνεται
με την υποστήριξη του Διεθνούς Φεστιβάλ
Κινηματογράφου της Αθήνας Νύχτες Πρεμιέρας

Fratelli D’Innocenzo

— Οι αδελφοί **Fabio και Damiano D’Innocenzo**, σκηνοθέτες και σεναριογράφοι, γεννήθηκαν στη Ρώμη το 1988. Πέρασαν τα παιδικά τους χρόνια στα περίχωρα της πόλης, ασχολούμενοι με τη ζωγραφική, την ποίηση και τη φωτογραφία. Χωρίς επίσημη κατάρτιση στη σκηνοθεσία, έχουν δημιουργήσει βίντεο και ταινίες για την τηλεόραση και τον κινηματογράφο, καθώς και ένα θεατρικό. Η πρώτη τους μεγάλου μήκους ταινία «Η Χώρα του Αρκετά» (2018) κέρδισε πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου και του Nastro D’Argento σε τρεις κατηγορίες. Το 2019, δημοσίευσαν μια ποιητική συλλογή «Mia madre è un’arma» («Η μητέρα μου είναι ένα όπλο»).

— I fratelli **D’Innocenzo**, registi e sceneggiatori, sono nati a Roma nel 1988. Hanno trascorso la giovinezza nella periferia della loro città natale occupandosi di pittura, poesia e fotografia. Senza alcuna preparazione cinematografica specifica, hanno prodotto video e film per la televisione e per il cinema, ma anche opere teatrali. Il loro film di esordio, “La terra dell’abbastanza” (2018), ha ottenuto numerosi riconoscimenti tra cui il Nastro D’Argento in tre categorie. Nel 2019 hanno pubblicato la raccolta di versi dal titolo “Mia madre è un’arma”.

— The directing and writing duo **Fabio and Damiano D’Innocenzo** were born in Rome, Italy in 1988. They spent their childhood on the outskirts of the city, painting, writing poetry and taking photographs. Without any formal filmmaking training, they have produced videos and films for television and the cinema as well as a theatre play. Their debut feature film, “La terra dell’abbastanza” (2018) won numerous awards including the Nastro D’Argento in three categories. In 2019, they published a poetry collection, “Mia madre è un’arma”.

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 94’
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Emma Dante
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**
Emma Dante, Elena Stancanelli,
Giorgio Vasta
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Gherardo Gossi
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Benni Atria
Ήχος / Suono / Sound
Benni Atria
**Παραγωγή / Produzione /
Production**
Rosamont SRL
**Προέλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source**
Charades

Με τους / Con / With
Viola Pusateri, Eleonora De Luca,
Simona Malato, Susanna Piraino,
Serena Barone, Maria Rosaria
Alati, Anita Pomario, Donatella
Finocchiaro, Ileana Rigano,
Alissa Maria Orlando, Laura
Giordani, Rosalba Bologna

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**
Venice International Film Festival
- International Competition - La
Pellicola d’Oro Award & Pasinetti
Award (Best Actress)

Οι αδελφές Μακαλούζο

Μαρία, Πινούτσια, Λία, Κάτια, Αντονέλλα. Η παιδική ηλικία, η ενηλικίωση και τα γηρατειά πέντε αδελφών που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν σε ένα διαμέρισμα στον τελευταίο όροφο μιας μικρής πολυκατοικίας στα προάστια του Παλέρμο, όπου ζουν μόνες τους, χωρίς τους γονείς τους. Όταν οι αδελφές είναι μεταξύ εννέα και δεκαοκτώ ετών, η νεότερη, η Αντονέλλα, πεθαίνει στη θάλασσα. Τριάντα χρόνια αργότερα, η Αντονέλλα ζει ακόμα ανάμεσά τους, είναι ακόμα παιδί, κατοικεί στη μνήμη των αδελφών της. Ένα σπίτι που φέρει τα σημάδια του χρόνου που περνά, όπως και αυτοί που έχουν μεγαλώσει σε αυτό και εξακολουθούν να ζουν μέσα του. Η ιστορία πέντε γυναικών, ιστορία μιας οικογένειας, για το ποιος φεύγει, ποιος μένει και ποιος αντιστέκεται.

Le sorelle Macaluso

Maria, Pinuccia, Lia, Katia, Antonella. L'infanzia, l'età adulta e la vecchiaia di cinque sorelle nate e cresciute in un appartamento all'ultimo piano di una palazzina nella periferia di Palermo, dove vivono da sole, senza genitori. Quando le sorelle sono tra i nove e i diciotto anni, Antonella, la più giovane, muore in mare. Trent'anni dopo, Antonella è ancora viva tra di loro, è ancora una bambina e sopravvive nel ricordo delle sue sorelle. Una casa che porta i segni del tempo che passa, come chi ci è cresciuto e chi ancora ci abita. La storia di cinque donne, di una famiglia, di chi va via, di chi resta e di chi resiste.

The sisters Macaluso

Maria, Pinuccia, Lia, Katia, Antonella. The childhood, adulthood and old age of five sisters born and raised in an apartment on the top floor of a small block in the suburbs of Palermo, where they live alone, without their parents. When the sisters are between nine and eighteen years old, the youngest, Antonella, dies at sea. Thirty years later, Antonella still lives among them, she is still a child, and survives in the memory of her sisters. A home that bears the marks of the time that passes, as do those who have grown up in it and still live there. The story of five women, of a family, of who goes, who remains and who resists.

Emma Dante

— Η **Emma Dante** (Παλέρμο, 1967) είναι συγγραφέας, σκηνοθέτις και ηθοποιός θεάτρου. Έγραψε, σκηνοθέτησε και πρωταγωνίστησε στην ταινία «Via Castellana Bandiera» (2013). Αργότερα, σκηνοθέτησε πολλές όπερες, όπως το «Feuersnot» του Ρίχαρντ Στράους και το και η «Gisela!» του Χανς Βέρνερ Χέντσε. Το 2020 συνέγραψε και σκηνοθέτησε το «Οι αδελφές Μακαλούζο», βασισμένο σε δικό της, ευρέως αναγνωρισμένο θεατρικό έργο.

— **Emma Dante** (Palermo, 1967) è una sceneggiatrice, attrice e regista teatrale. Nel 2013 ha scritto, diretto e interpretato il film «Via Castellana Bandiera». In seguito ha diretto numerosi spettacoli d'opera, tra cui «Feuersnot» di Richard Strauss e «Gisela!» di Hans Werner Henze. Nel 2020 ha partecipato alla sceneggiatura e ha diretto «Le sorelle Macaluso», basato su un suo acclamato testo teatrale.

— **Emma Dante** (Palermo, 1967) is an Italian playwright, theatre director and stage actress. She wrote, directed and starred in the film “A Street in Palermo” (2013). She later directed numerous operas, including Richard Strauss' “Feuersnot” and Hans Werner Henze's “Gisela!”. In 2020 she co-wrote and directed “The Macaluso Sisters”, based on her own acclaimed play.

Πάολο Κόντε

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentario /
Documentary
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 100´
Έγχρ. / colore / Color,
με ήχο / sonoro/ with sound,
Ιταλικά, Γαλλικά/
Italiano, Francese/
Italian, French

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Giorgio Verdelli

**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**

Giorgio Verdelli

**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**

Federico Annicchiarico

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Emiliano Portone,
Matteo Bugliarello

Μουσική / Musica / Music

Paolo Conte

**Παραγωγή / Produzione /
Production**

Sudovest Produzioni

**Πρόλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source** Nexio

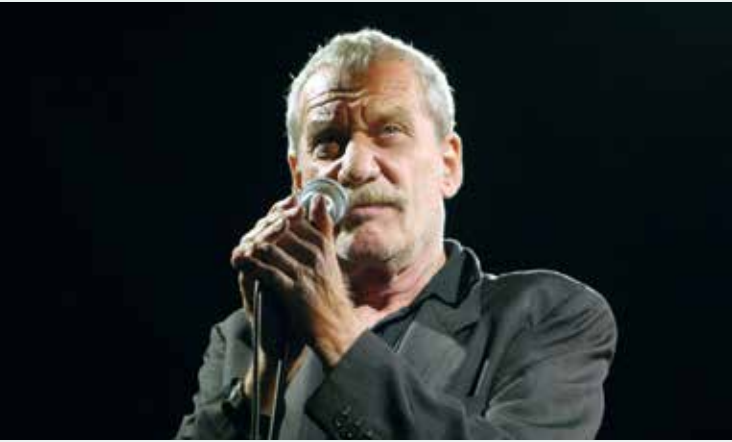
Με τους / Con / With

Paolo Conte, Roberto Benigni,
Vinicio Capossela, Caterina
Caselli, Francesco De Gregori,
Stefano Bollani, Giorgio Conte,
Pupi Avati, Luisa Ranieri, Luca
Zingaretti, Renzo Arbore, Paolo
Jannacci, Vincenzo Mollica, Isabella
Rossellini, Guido Harari, Cristiano
Godano, Giovanni Veronesi,
Lorenzo Jovanotti, Jane Birkin,
Patrice Leconte, Peppe Servillo

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**

Venice Film Festival - Out of
Competition

Ο Paolo Conte είναι ένας από τους μεγαλύτερους τραγουδοποιούς στον κόσμο. Τα παραστατικά του τραγούδια συνθέτουν έναν φανταστικό άτλαντα της ψυχής, μια συλλογή από ήχο και ποίηση. Συννά μοιάζουν με ταινίες μικρού μήκους, ικανές να αποκτήσουν τη δική τους ζωή, γιατί ο Conte μας μεταφέρει μακριά και μας μαγεύει με την ποικιλία των μέσων του. Το «Paolo Conte, via con me» αφηγείται τη σχεδόν πεντηκονταετή ιστορία μιας πληθωρικής μορφής. Ένα φανταστικό ταξίδι, ένας συνδυασμός ποίησης και μουσικής μέσα από τα τραγούδια, τις συναυλίες, τους φίλους και τις σκέψεις του τραγουδιστή. Ο Verdelli αντλεί υλικό από το τεράστιο, προσωπικό αρχείο του Conte, συνδυάζοντάς το με πλάνα από συνεντεύξεις και ταινίες από τις διεθνείς περιοδείες μιας μοναδικής καριέρας. Μέσω αυτών των εικόνων, το ντοκιμαντέρ εισέρχεται στον λαβύρινθο των τραγουδιών του. Περιλαμβάνει τραγούδια που έχει γράψει για ένα ευρύ φάσμα ερμηνευτών (Adriano Celentano, Enzo Jannacci, Jane Birkin, Caterina Caselli, Bruno Lauzi), και αυτά που αφορούν τα πάθη του (την τζαζ, τα σταυρόλεξα, τη ζωγραφική, το δίκαιο, τις ταινίες) σε μια συνεχή εξερεύνηση του οικείου και του ανοίκειου, των ιστοριών, των στίχων και των τραγουδιών αυτού του ασυνήθιστου κόσμου του Paolo Conte.

Paolo Conte

Paolo Conte è uno dei massimi cantori mondiali della provincia. Le sue canzoni visive formano un immaginario atlante dell'anima, del suono e della poesia. Spesso sono una sorta di cortometraggio in grado di vivere di vita propria, perché Conte ti porta via e ti affascina con uno spettacolo di arte varia. "Paolo Conte, via con me" racconta un personaggio eclettico attraverso quasi cinquant'anni di storia. Un itinerario ideale, un intreccio di versi e musiche attraverso le canzoni, i concerti, gli amici e le riflessioni dell'artista. Verdelli ha attinto all'immenso patrimonio dell'archivio personale di Conte, unendolo a materiale realizzato ad hoc: interviste, riprese dei tour internazionali e occasioni di una carriera unica. Attraverso queste immagini, il docu-film si inoltra nel labirinto delle canzoni, anche quelle scritte per gli interpreti più diversi (Adriano Celentano, Enzo Jannacci, Jane Birkin, Caterina Caselli, Bruno Lauzi), e nel labirinto delle sue passioni (il jazz, l'enigmistica, la pittura, il diritto, il cinema), in una scoperta continua tra il noto e l'inedito, tra le storie, i versi e le canzoni dello straordinario altrove che è il mondo di Paolo Conte.

Paolo Conte

Paolo Conte is one of the greatest exponents of provincial culture in the world. His visual songs form an imaginary atlas of the soul, a compendium of sound and poetry. Often they are like short films, capable of taking on a life of their own, for Conte carries you away and enchants you with his variety show. "Paolo Conte, via con me" tells the almost fifty-year-long story of an eclectic figure. An imaginary journey, an interweaving of poetry and music through the songs, concerts, friends and reflections of the singer. Verdelli has drawn on the immense stock of material in Conte's personal archives, combining it with footage shot for the purpose: interviews, films of international tours and other occasions in a unique career. Through these images, the docufilm ventures into the labyrinth of his songs, including the ones he has written for a wide range of performers (Adriano Celentano, Enzo Jannacci, Jane Birkin, Caterina Caselli, Bruno Lauzi), and that of his passions (jazz, puzzles, painting, law, the movies) in a continual exploration of the familiar and the unfamiliar, of the stories, verses and songs of that extraordinary elsewhere which is the world of Paolo Conte.

Giorgio Verdelli

— **O Giorgio Verdelli** (1956) είναι Ιταλός συγγραφέας και παραγωγός ντοκιμαντέρ και μουσικών εκπομπών για τον Rai. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους επαγγελματίες της τηλεοπτικής, μουσικής, βιομηχανίας. Υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής στο Φεστιβάλ του Σαν Ρέμο το 1987, των μουσικών συναυλιών του Τσούκερο στη Μόσχα, και πολλών αφιερωμάτων για τους John Lennon, Doors, Madonna, Vasco Rossi, Tina Turner, Rolling Stones.

— **Giorgio Verdelli** (1956), autore e produttore di documentari e programmi musicali per la Rai, è considerato uno dei maggiori esperti di musica internazionale e uno dei maggiori autori di programmi musicali: ha firmato dalla Direzione Artistica del Sanremo 1987 al Concerto di Zucchero al Cremlino, dal Dopofestival con Chiambretti e Nino D'Angelo a "Notte per lo Scudetto" con Gianni Minà, sino a "Sotto Le Stelle" e innumerevoli speciali su John Lennon, Doors, Madonna, Vasco Rossi, Tina Turner, Rolling Stones etc.

— **Giorgio Verdelli** (1956) is an Italian author and producer of documentaries and musical shows for Rai, considered one of the major professionals in the musical TV shows business and international music. He was the artistic director of Festival of Sanremo in 1987, Zucchero's concert in Moscow, and many specials about John Lennon, Doors, Madonna, Vasco Rossi, Tina Turner, Rolling Stones etc.

Η εξαφάνιση της μητέρας μου

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentario /
Documentary
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 94’
Έγχρ. / colore / Color,
με ήχο / sonoro/ with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

**Σκηνοθεσία / Regia /
Direction**
Beniamino Barrese
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**
Beniamino Barrese
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Beniamino Barrese,
Brian Fawcett
**Μοντάζ / Montaggio /
Editing**
Valentina Cicogna
Μουσική / Musica / Music
Aaron Cupples, Miguel Miranda
& Jose Miguel Tobar
Ήχος / Suono / Sound
Massimo Mariani
**Παραγωγή / Produzione /
Production**
Nanof production
**Προέλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source**
Autlook Filmsales

Με τους / Con / With
Benedetta Barzinil.

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**
Sundance Film Festival -
World Cinema Documentary
Competition.

Η Μπενεντέτα Μπαρτσίνι, εμβληματικό μοντέλο της δεκαετίας του 1960, έγινε μούσα για καλλιτέχνες όπως οι Warhol, Dalì, Penn και Avedon. Ως ριζοσπαστική φεμινίστρια τη δεκαετία του 1970 αγωνίστηκε για τα δικαιώματα και τη χειραφέτηση των γυναικών. Σε ηλικία 75 ετών, μπουχτισμένη από τους ρόλους και τα στερεότυπα που της έχει επιβάλει η ζωή, αποφασίζει να εγκαταλείψει τα πάντα και να εξαφανιστεί σε ένα μέρος όσο το δυνατόν πιο μακριά από τον κόσμο που γνωρίζει. Κρυμμένος πίσω από την κάμερα, ο γιος της Μπενιαμίνο καταγράφει το ταξίδι της. Την κινηματογραφεί από μικρός, παρά τις αντιρρήσεις της. Η ταινία μετατρέπεται σε μια μάχη μεταξύ μητέρας και γιου, σε έναν διαρκή αγώνα να απαθανατιστεί η απόλυτη εικόνα της Μπενεντέτα – η εικόνα της απελευθέρωσής της.

La scomparsa di mia madre

Modella e icona degli anni '60, Benedetta Barzini è stata la musa di artisti come Andy Warhol, Salvador Dalì, Irving Penn e Richard Avedon. Negli anni '70 abbraccia da militante la causa femminista. A 75 anni, stanca dei ruoli e degli stereotipi in cui la vita ha cercato di costringerla, desidera lasciare tutto, per raggiungere un luogo lontano, dove scomparire. Suo figlio Beniamino, nascosto dietro la macchina da presa, comincia a filmarla. Avendola ripresa sin da quando era un bambino, a dispetto delle resistenze materne, adesso egli desidera fare un film su di lei, tenerla vicina il più possibile – o, almeno, finché la cinepresa continua a riprenderla. Il film si trasforma in una battaglia tra madre e figlio, in una lotta ostinata per catturare l'immagine definitiva di Benedetta – l'immagine della sua liberazione.

The disappearance of my mother

Benedetta Barzini, an iconic fashion model in the 1960s, became a muse to Warhol, Dalì, Penn and Avedon. As a radical feminist in the 1970s, she fought for the rights and emancipation of women. But at the age of 75, she becomes fed up with all the roles that life has imposed upon her and decides to leave everything and everybody behind, to disappear to a place as far as possible from the world she knows. Hiding behind the camera, her son Beniamino witnesses her journey. He films her since he was a child in spite of all her resistance. The film turns into a battle between mother and son, a stubborn fight to capture the ultimate image of Benedetta – the image of her liberation.

Beniamino Barrese

— **O Beniamino Barrese** (Μιλάνο, 1986) σπούδασε Φιλοσοφία στο Statale di Milano και Διεθνή Πολιτική Οικονομία στο King's College London και αργότερα έκανε το μεταπτυχιακό στον Κινηματογράφο στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Beaconsfield του Ηνωμένου Βασιλείου. Από το 2011 εργάζεται ως σκηνοθέτης, διευθυντής φωτογραφίας και φωτογράφος. Ως διευθυντής φωτογραφίας έχει ασχοληθεί με ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, διαφημίσεις, ταινίες μόδας και μικρού μήκους. «Η εξαφάνιση της μητέρας μου» είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία ως σκηνοθέτη.

— **Beniamino Barrese** (Milano, 1986) si è laureato in Filosofia all'Università Statale di Milano, in Politica internazionale al King's College di Londra e ha conseguito il MA in Cinematografia presso la National Film and Television School di Beaconsfield, UK. Dal 2011 lavora come regista, direttore della fotografia e fotografo. Come direttore della fotografia ha lavorato a fiction e documentari, spot pubblicitari, filmati di moda, promo musicali e cortometraggi presentati nei festival di tutto il mondo. "La scomparsa di mia madre", da lui diretto, è il suo primo lungometraggio.

— **Beniamino Barrese** (Milan, 1986) graduated with a degree in Philosophy at Statale di Milano, International Political Economy at King's College London and later received his MA in Cinematography at the National Film and Television School in Beaconsfield, UK. Since 2011 he has been working as a filmmaker, director of photography and photographer. His work as a DP includes fiction and documentary features, commercials, fashion films, music promos and short films, which have travelled around festivals worldwide. "The disappearance of my mother" is his first feature-length film as a director.

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2019, 93’
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Fulvio Risuleo
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**
Fulvio Risuleo
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Juri Fantigrossi
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Ilenia Zincone
Μουσική / Musica / Music
Robert Aiki Aubrey Lowe
Ήχος / Suono / Sound
Francesco Lucarelli
**Παραγωγή / Produzione /
Production**
Revok Film
**Πρόλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source**
True Colours G.F.

Με τους / Con / With
Edoardo Pesce, Silvia D'Amico,
Daphne Scoccia, Silvana Bosi,
Anna Bonaiuto, Sabrina Marchetta,
Vittorio Viviani

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**
Rotterdam International
Film Festival –Voice Main
Programme

Ο σκύλος παγίδα

Φαίνονται εύκολα λεφτά: να φροντίσουν το μικρό γαλλικό μπουλντόγκ μιας ηλικιωμένης, πλούσιας κυρίας για το Σαββατοκύριακο. Όμως, η Μάρτι και η φίλη της η Ράνα κάνουν λάθος. Ήδη, από την πρώτη τους μέρα στην δουλειά, τους κλέβουν τον σκύλο και ξεκινούν μια ξέφρενη προσπάθεια να τον πάρουν πίσω. Αποφασίζουν να κυνηγήσουν τον κλέφτη, έναν κτηνίατρο που ισχυρίζεται ότι ονομάζεται Δρ. Μόψι. Ποιος είναι ο περίεργος κλέφτης τελικά; Δεν είναι όλοι, συμπεριλαμβανομένου και του κουταβιού, θύματα των περιστάσεων; Η ταινία δείχνει μια παραμελημένη πλευρά της Ρώμης και δημιουργεί μια εξαιρετική κωμωδία καταστάσεων με μια υπέρπουσα τραγικότητα, δηλώνοντας ότι, είτε έχεις λίγα είτε πολλά, τα χρήματα μπορούν να σου καταστρέψουν τη ζωή.

Il colpo del cane

Sembrano soldi facili: badare per un finesettimana al cucciolo di bulldog francese di una ricca, anziana signora. Marti e la sua amica Rana però si sbagliano. Perché il primo giorno di lavoro qualcuno ruba il cucciolo e le due ragazze danno inizio a una corsa frenetica per recuperarlo. In particolare si mettono alle calcagna di un veterinario, il dottor Mopsi, che sembra essere il ladro. Ma lo è davvero? O tutti, compreso il cucciolo, sono vittime delle circostanze? Il film mostra il lato meno noto di Roma in una straordinaria commedia di situazioni con un sottotesto tragico, perché i soldi, sia che se ne abbiano tanti sia che se ne abbiano pochi, possono distruggere la vita delle persone.

The dog snatch

It seems like easy money: dogsitting an elderly rich lady's little French bulldog for the weekend. But this is where Marti and her friend Rana are mistaken. From day one they are being troubled by the stealing of the expensive dog and a wild pursuit emerges, in order to get him back. They decide to go after a veterinarian by the name Dr. Mopsi, that appears to be the thief. Who is this Dr Mopsi after all? Isn't everybody, including the pup, a victim of circumstance? The film shows an overlooked side of Rome, an excellent situational comedy with an implied tragic tone, stating, no matter whether you have too much or too little of it, money ruins people's lives.

Fulvio Risuleo

— Ο **Fulvio Risuleo** (Ιταλία, 1991) σπούδασε σκηνοθεσία στο Experimental Cinema Centre της Ρώμης και αποφοίτησε το 2013. Το 2014 κέρδισε το τρίτο βραβείο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών, στο τμήμα Cinéfondation με την ταινία μικρού μήκους «Lievito madre». Η ταινία μικρού μήκους του «Varicella» (2015) κέρδισε το βραβείο Sony CineAlta Discovery στην Εβδομάδα Κριτικής των Καννών.

— **Fulvio Risuleo** (Italia, 1991) ha studiato Regia presso il Centro sperimentale di cinematografia di Roma diplomandosi nel 2013. Nel 2014 ha vinto il terzo premio al Festival di Cannes nella sezione Cinéfondation con il cortometraggio “Lievito madre”. Il cortometraggio “Varicella” (2015) ha ricevuto il premio Sony CineAlta Discovery Prize alla Settimana della Critica di Cannes.

— **Fulvio Risuleo** (1991, Italy) studied Directing at the Experimental Cinema Centre in Rome, graduating in 2013. In 2014 he won the third prize at the Cannes Film Festival in the Cinéfondation section with the short film “Lievito madre”. His short film “Varicella” (2015) was awarded the Sony CineAlta Discovery Prize at the Semaine de la Critique in Cannes.

Μπάνγκλα

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2019, 87´
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Phaim Bhuiyan
Σενάριο / Sceneggiatura / Screenplay
Phaim Bhuiyan,
Vanessa Picciarelli
Φωτογραφία / Fotografia / Cinematography
Simone D'Onofrio
Μοντάζ / Montaggio / Editing
Roberto Di Tanna
Μουσική / Musica / Music
Dario Lanzellottii
Παραγωγή / Produzione / Production
MiBAC
Προέλευση ταινίας / Provenienza del film / Film source
Fandango

Με τους / Con / With
Phaim Bhuiyan,
Carlotta Antonelli,
Sahila Mohiuddin,
Nasima Akhter,
Rishad Noorani,
Fabian Durrani,
Sanija Shoshi Haque,
Raja Sethi,
Simone Liberati,
Pietro Sermonti

Φεστιβάλ, Βραβεία / Festival, Riconoscimenti / Festivals, Awards
Golden Globes, Italy
(Best Feature Film) |
Rotterdam International
Film Festival –
Bright Future Section

Ο Phaim είναι ένας νεαρός μουσουλμάνος με καταγωγή από το Μπαγκλαντές. Στα 22 του ζει με την οικογένειά του στην Torpignattara, μια πολυπολιτισμική γειτονιά της Ρώμης. Εργάζεται ως φύλακας σε μουσείο και έχει φτιάξει μια μπάντα. Σε μια συναυλία γνωρίζει την Άσια, ένα κορίτσι που είναι ακριβώς το αντίθετό του: σκέτο ένστικτο κι αδιαφορία για τους κανόνες. Μεταξύ τους αναπτύσσεται μια απροσδόκητη έλξη και ο Phaim προσπαθεί να καταλάβει πώς να συνδυάσει την αγάπη του για το κορίτσι με τον πιο ιερό κανόνα του Ισλάμ: όχι σεξ πριν από την πρώτη νύχτα του γάμου. Η ταινία συνθέτει την ακριβή εικόνα της πολυπολιτισμικής Ρώμης και συνακόλουθα της Ιταλίας του σήμερα: πατρίδα μεταναστών από πολλές και διαφορετικές κοινότητες που συνεισφέρουν όλοι με τη δική τους ιδιαίτερη κουλτούρα στον κοσμοπολιτισμό της Αιώνιας Πόλης.

Bangla

Phaim è un giovane musulmano di origini bengalesi nato in Italia 22 anni fa. Vive con la sua famiglia a Torpignattara, quartiere multietnico di Roma, lavora come stewart in un museo e suona in un gruppo. È proprio in occasione di un concerto che incontra Asia, suo esatto opposto: istinto puro, nessuna regola. Tra i due l'attrazione scatta immediata e Phaim dovrà capire come conciliare il suo amore per la ragazza con la più inviolabile delle regole dell'Islam: niente sesso prima del matrimonio. Il film offre un'immagine accurata della Roma e dell'Italia multietnica di oggi: patria di migranti provenienti dai gruppi etnici più disparati che con la specificità delle rispettive culture contribuiscono a rendere cosmopolita la Città Eterna.

Bangla

Phaim is a young muslim of Bangladeshi origins. At 22, he lives with his family in Torpignattara, multi-ethnic neighborhood of Rome. He works as a stewart in a museum and is the leader of a music band. During a concert in which he's supposed to play, Phaim meets Asia, a girl that is his exact opposite: pure instinct, no rules. Between the two a sudden attraction occurs and Phaim will need to understand how to reconcile his love for this girl with the most unbreakable rule of Islam: no sex before the wedding night. The film depicts an accurate image of a multi-ethnic Rome and Italy today: home to a wide range of diaspora of many different community groups contributing with their own special cultures to the cosmopolitanism of the eternal city.

Phaim Bhuiyan

— Ο **Phaim Bhuiyan** (Ιταλία, 1995) και η οικογένειά του κατ'άγονται από το Μπαγκλαντές. Σπούδασε Video Design και Κινηματογράφο στο Istituto Europeo di Design. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε πολλές ταινίες και σκηνοθέτησε μουσικά βίντεο και ένα επεισόδιο της ιταλικής τηλεοπτικής σειράς «Yoroi» (2017). Το «Bangla» είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία και έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα της στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ.

— **Phaim Bhuiyan** (Italia, 1995) nasce in una famiglia bengalese e studia Video Design e Cinema all'Istituto Europeo di Design. Ha lavorato a diversi film come aiuto regista, ha diretto video musicali e un episodio della serie TV italiana "Yoroi" (2017). Il suo primo lungometraggio, "Bangla", è stato presentato in anteprima mondiale al Festival di Rotterdam.

— **Phaim Bhuiyan** (Italy, 1995) is from a Bangladeshi family and studies Video Design and Film at the Istituto Europeo di Design. He worked as an assistant director on several films and has directed music videos and an episode of the Italian TV series "Yoroi" (2017). His first feature film, "Bangla", has its world premiere at the Rotterdam International Film Festival.

Θυμάσαι;

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία, Γαλλία / Italia, Francia /
Italy, France, 2019, 106´
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Valerio Mieli

Σενάριο / Sceneggiatura / Screenplay

Valerio Mieli

Φωτογραφία / Fotografia / Cinematography

Daria D'Antonio

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Desideria Rayner

Ήχος / Suono / Sound

Gianluca Scarlata

Παραγωγή / Produzione / Production

Bibi Film

Πρόλευση ταινίας /

Provenienza del film / Film source

Weird Wave

Με τους / Con / With

Luca Marinelli,
Linda Caridi

Φεστιβάλ, Βραβεία / Festival, Riconoscimenti / Festivals, Awards

Venice Film Festival - BNL People's
Choice Award (Valerio Mieli)

Μια μεγάλη ιστορία αγάπης, ιδωμένη μέσα από τις αναμνήσεις ενός νεαρού ζευγαριού: αναμνήσεις που αλλάζουν ανάλογα με τη διάθεση, τις διαφορετικές προοπτικές και τον ίδιο τον χρόνο. Το ταξίδι δύο ανθρώπων μέσα στο χρόνο: μαζί και χώρια, χαρούμενοι και δυστυχισμένοι, βαθιά ερωτευμένοι μεταξύ τους ή με άλλους, το ίδιο ρεύμα συναισθημάτων με διαφορετικές εκφάνσεις. Κατά τη διάρκεια της ταινίας, εκείνος μαθαίνει ότι η αγάπη μπορεί πράγματι να διαρκέσει, ενώ εκείνη μαθαίνει να ζει με τη νοσταλγία. Οι αναμνήσεις τους, επίσης, αλλάζουν με την πάροδο του χρόνου: ξεθωιάζουν ή αλλιώς εκρήγνυνται με ευτυχία, σ' ένα παρόν που γλιστρά γρήγορα και γίνεται ανάμνηση. (Πηγή: Giornate degli autori).

Ricordi?

Una lunga storia d'amore raccontata attraverso i ricordi, falsati dagli stati d'animo, dal tempo, dalle differenze di punto vista dei giovani protagonisti. Il viaggio di due persone negli anni: insieme e divise, felici, infelici, innamorate tra loro, innamorate di altri, in un unico flusso di emozioni e colori. Nel corso del film lui scopre che è possibile un amore che duri, lei impara invece la nostalgia. Ma anche i loro ricordi cambiano col tempo: sbiadiscono, o invece si saturano di gioia, in un presente che scivola via per farsi subito memoria. (Giornate degli autori).

Remember?

A long love story, seen through the memories of a young couple: recollections altered by moods, their different perspectives, and time itself. The journey through the years of two individuals, united, divided, happy, unhappy, deeply in love, or in love with others, in a single stream of emotions and shades of feeling. Over the course of the film, he learns that love can indeed last, while she learns to live with nostalgia. Their memories, as well, change over time: fading or else bursting with happiness, in a present that fast slips away, becoming memories. (Giornate degli autori).

Valerio Mieli

— O **Valerio Mieli**, (Ρώμη, 1978) είναι Γαλλο-Ιταλός συγγραφέας, σκηνοθέτης και σεναριογράφος. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης La Sapienza και συνέχισε στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια και στο Πανεπιστήμιο Piedmont Orientale «Amedeo Avogadro», όπου απέκτησε πτυχίο σκηνοθεσίας από το Centro sperimentale di cinematografia. Είναι μέλος της Accademia del cinema italiano, της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου και ήταν μέλος της κριτικής επιτροπής για τις πρώτες ταινίες στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Ρώμης. Σήμερα ζει μεταξύ Ρώμης και Παρισιού.

— **Valerio Mieli** (Roma, 1978) è uno scrittore, regista e sceneggiatore italo-francese. Dopo la laurea magistrale in Filosofia presso l'Università La Sapienza di Roma e il perfezionamento presso la Columbia University e l'Università del Piemonte Orientale Amedeo Avogadro, ha conseguito il diploma di regia presso il Centro sperimentale di cinematografia. È membro dell'Accademia del cinema italiano, della European Film Academy ed è stato membro della giuria per le opere prime al Festival Internazionale del Film di Roma. Vive tra Roma e Parigi.

— **Valerio Mieli**, (Rome, 1978) is a Franco-Italian writer, director and screenwriter. After a master's degree in philosophy at the University of Rome La Sapienza and studies at Columbia University and the University of Piedmont Orientale Amedeo - Avogadro, he obtained a directing diploma at the Centro sperimentale di cinematografia. He is a member of the Accademia del cinema italiano, the European Film Academy and was a jury member for the first films at the Rome International Film Festival. He currently lives between Rome and Paris.

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentario /
Documentary
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 64’
Έγχρ. / colore / Color,
με ήχο / sonoro/ with sound,
Ιταλικά, Αγγλικά, Γερμανικά/
Italiano, Inglese, Tedesco/
Italian, English, German

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Fabrizio Ferraro

**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**

Fabrizio Ferraro

**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**

Fabrizio Ferraro

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Fabrizio Ferraro

Ήχος / Suono / Sound

Simone Frati

**Παραγωγή / Produzione /
Production**

Passepartout Cooperativa Sociale

Πρόλευση ταινίας /

Provenienza del film /

Film source

Budou

Τσέκποϊντ Βερολίνο

Ένας σκηνοθέτης βρίσκεται στο Βερολίνο για την προβολή μιας ταινίας του. Περιπατώντας στην πόλη αναστοχάζεται το Τείχος του Βερολίνου και τη θρυλική εμπειρία ενός συγγενούς του, του θείου του, που ερωτεύτηκε τρελά, εξαφανίστηκε και έγινε έτσι ο σύνδεσμος μεταξύ των δύο πλευρών της χωρισμένης Γερμανίας. Πολλές προσωπικές ιστορίες συγχωνεύονται σε μια περιπλάνηση στην πόλη του Βερολίνου, επενδυμένη με τους ήχους κλασικού τσέλου. Μια αριστοτεχνική ανασκόπηση του παρελθόντος. Η ιδέα ότι παρελθόν, παρόν και μέλλον συνυπάρχουν αδιαχώριστα οπτικοποιείται μέσα από το μοντάζ αρχαιακού υλικού και σκηνών του σύγχρονου Βερολίνου ενώ δραματοποιείται τόσο μέσα από την ιστορία ενός ζευγαριού της Ανατολικής Γερμανίας που προσπαθεί να διαφύγει, όσο και μέσα από τον θρύλο που περιστρέφεται γύρω από το πραγματικό πρόσωπο του θείου τού σκηνοθέτη.

Checkpoint Berlin

Un regista si trova a Berlino per la proiezione di un suo film. Camminando per la città riflette sul Muro e sull'esperienza leggendaria di un suo parente, uno zio mai più ritrovato, dissennato per amore e divenuto da quel momento passeur tra le due zone della Germania divisa. Molteplici storie personali si intrecciano in un itinerario di riflessione sulla città di Berlino accompagnata da una colonna sonora classica per violoncello. Una magistrale meditazione sul passato. Il concetto che passato, presente e futuro coesistono inseparabili viene visualizzato attraverso il montaggio di filmati d'archivio e sequenze della Berlino contemporanea, e drammatizzato da una storia che crea un ponte tra una coppia della Germania dell'Est che cerca di fuggire e la leggenda che ruota attorno alla figura reale dello zio del regista.

Checkpoint Berlin

A director is in Berlin for the screening of one of his films. Walking through the city, he reflects on the Wall and on the legendary experience of one of his relatives, an uncle who has never been found again, madly out of love and who has since become a passer between the two areas of divided Germany. Multiple personal histories merge into a contemplative walk through the city of Berlin accompanied by a classical cello score. A masterful meditation of the past. The concept that past, present and future co-exist inseparable is visualised through the editing of archival footage, shots of contemporary Berlin and dramatized by a story that creates a bridge between an East German couple in attempt to escape and the legend revolving around the director's uncle.

Fabrizio Ferraro

— Ο **Fabrizio Ferraro** σπούδασε Κινηματογράφο και Φιλοσοφία της Γλώσσας. Θεωρείται ένας από τους πιο απρόβλεπτους και σημαντικούς σύγχρονους Ιταλούς κινηματογραφιστές από επιδραστικούς κριτικούς κινηματογράφου της Ιταλίας. Όλες οι ταινίες του προβλήθηκαν στην ενότητα Fuori Orario από την Ιταλική τηλεόραση Rai.

— **Fabrizio Ferraro** ha studiato Cinema e Filosofia del linguaggio. La critica cinematografica italiana più influente lo ha nominato uno dei più interessanti e importanti cineasti italiani contemporanei. Tutti i suoi film sono stati presentati nella sezione "Fuori orario" della Rai.

— **Fabrizio Ferraro** studied film Science and Philosophy of Language. He was named one of the most surprising and important Italian filmmakers of today by influential Italian film critics. All his films were shown in the section Fuori Orario by the Italian Rai Television.

Φρούριο

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ - Fiction /
Documentario - Fiction/
Documentary - Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2019, 72´
Έγχρ. / colore / Color,
με ήχο / sonoro/ with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

Σκηνοθεσία / Regia / Direction

Ludovica Andò, Emiliano Aiello

Σενάριο / Sceneggiatura / Screenplay

Ludovica Andò, Emiliano Aiello
with the participation of the
prisoners actors, freely adapted
from "The Tartar Steppe" by Dino
Buzzati

Φωτογραφία / Fotografia / Cinematography

Stefano Tria

Μοντάζ / Montaggio / Editing

Luca Bellino

Μουσική / Musica / Music

Andrea Pandolfo

Ήχος / Suono / Sound

Marzia Cordò, Giancarlo Rutigliano,
Stefano Grosso, Valeria Angelini

Παραγωγή / Produzione / Production

Compagnia Addentro/Associazione
Sangue Giust

Προέλευση ταινίας / Provenienza del film /

Film source:

Minerva

Με τους / Con / With

Compagnia Addentro
(Civitavecchia Prison)

Φεστιβάλ, Βραβεία / Festival, Riconoscimenti / Festivals, Awards

Rotterdam International
Film Festival – Perspectives

Εξολοκλήρου γυρισμένο στη φυλακή Civitavecchia, με τους κρατούμενους πρωταγωνιστές και συν-συγγραφείς, το «Φρούριο» είναι η επανερμηνεία ενός από τα πιο σημαντικά μυθιστορήματα του 20ού αιώνα, της «Ερήμου των Ταρτάρων» του Ντίνο Μπουζάτι. Τρεις στρατιώτες φτάνουν σε μια απομονωμένη στρατιωτική βάση που δεν έχει πλέον καμία αμυντική λειτουργία. Περιμένοντας μάταια τον εχθρό που δεν πρόκειται να έρθει, οι στρατιωτικοί αναλώνονται από τη μία στην ανάγκη να δώσουν στη διαμονή τους νόημα και, από την άλλη, στο να αντισταθούν στην έλξη αυτού του μέρους. Κάποιοι δεν μπορούν να φύγουν, όσοι φεύγουν δεν θα είναι ποτέ πλήρως ελεύθεροι.

Fortezza

Girato per intero nelle carceri di Civitavecchia, i cui detenuti hanno partecipato alla riprese come protagonisti e come coautori, "Fortezza" è liberamente tratto da uno dei romanzi più importanti del XX secolo: "Il deserto dei Tartari" di Dino Buzzati. Tre soldati giungono a una fortezza militare abbandonata che non ha più alcuna funzione difensiva. Aspettando invano un nemico che non arriva mai, gli ufficiali dell'esercito sono consumati, da un lato, dalla necessità di dare un senso alla propria permanenza e, dall'altro, dalla necessità di resistere all'attrazione che questo luogo esercita su di loro. Chi è dentro non può andarsene, chi se ne va non sarà mai completamente libero.

Fortress

Entirely filmed inside Civitavecchia prison, being the prisoners both protagonists and co-authors, "Fortezza" is the reinterpretation of one of the most important novel of the XX century: "The Tartar Steppe" written by Dino Buzzati. Three soldiers arrive at a solitary military garrison which no longer serves any defensive function. Waiting in vain for an enemy that will not arrive, military officers are consumed by, on the one hand, the need to give their stay a meaning and, on the other hand, the need to resist the attraction this place holds on them. Those inside cannot get out, those who leave will never be completely free.

Ludovica Andò

— Η **Ludovica Andò** είναι σκηνοθέτις και εκπαιδευτικός. Ξεκίνησε την καριέρα της ως ηθοποιός και εργάστηκε στο Παρίσι για αρκετά χρόνια. Εργάζεται σε σωφρονιστικά ιδρύματα για άνδρες εδώ και δέκα χρόνια, επιμελούμενη θεατρικά και κινηματογραφικά προγράμματα, καθώς και συμμετοχικά εργαστήρια τραγουδιού και αφήγησης ιστοριών. Το «Φρούριο» είναι η πρώτη της ταινία.

— **Ludovica Andò** è regista teatrale ed educatrice. Ha lavorato come attrice e performer, e ha trascorso molti anni a Parigi dedicandosi soprattutto alla regia. Ha lavorato per dieci anni presso penitenziari maschili svolgendo programmi di teatro e cinema, e laboratori di narrazione e canzone popolare. "Fortezza" è il suo primo film.

— **Ludovica Andò** is a theatre director and an educator. Her career started as an actress and performer and she worked in Paris for several years. She has been working in male penitentiary institutions for ten years delivering theatre and cinematographic programs, as well as story-telling and folksong participatory workshops. "Fortezza" is her first movie.

Emiliano Aiello

— Ο **Emiliano Aiello** σπούδασε κινηματογράφο και ξεκίνησε να εργάζεται ως σκηνοθέτης και ως συντάκτης για το Κέντρο Οπτικοακουστικής Παραγωγής του Πανεπιστημίου της Ρώμης. Το 2013 γύρισε για το Sky Arte το «Opera per Cantalupo», που πραγματεύεται το έργο του καλλιτέχνη Paolo William Tamburella.

— **Emiliano Aiello** dopo il diploma in cinema ha cominciato a lavorare come regista e montatore presso il Centro produzione audiovisivi dell'Università Roma Tre. Nel 2013, per Sky Arte, ha realizzato il documentario "Opera per Cantalupo" dedicato all'opera dell'artista Paolo William Tamburella.

— **Emiliano Aiello** studied in Filmology he started working as a director and as editor for the Audiovisual Production Center of the Roma Tre University. In 2013 he made a documentary for Sky Arte, "Opera per Cantalupo", about the work of the artist Paolo William Tamburella.

Αλίντα

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentario /
Documentary
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 104΄
Έγχρ. / Colore / Color, με ήχο
/ sonoro/ with sound, Ιταλικά,
Αγγλικά, Γαλλικά, Ισπανικά / Italiano,
inglese, francese, spagnolo / Italian,
English, French, Spanish

Σκηνοθεσία / Regia / Direction
Mimmo Verdesca

Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay Mimmo Verdesca,
Pierpaolo De Mejo

Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography
Federico Annicchiario

Μοντάζ / Montaggio / Editing
Mimmo Verdesca

Μουσική / Musica / Music
Andrea Lucarelli

Ήχος / Suono / Sound
Federico Tummolo

Παραγωγή / Produzione /
Production VeniceFilm

Πρόελευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source

Istituto Luce Cinecittà

Με τους / Con / With

Giovanna Mezzogiorno (Alida Valli's
voice/voce di Alida Valli), Dario
Argento, Roberto Benigni, Bernardo
Bertolucci, Antonio Calenda, Tatiana
Farnese, Larry De Mejo, Debbie De
Mejo, Maria Laura De Mejo, Pierpaolo
De Mejo, Thierry Frémaux, Alida
Gasperini, Marco Tullio Giordana,
Carla Gravina, Felice Laudadio, Mariù
Pascoli, Maurizio Ponzi, Charlotte
Rampling, Vanessa Redgrave, Lilia
Silvi, Piero Tosi, Margarethe von Trotta

Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards
Cannes Classics

Ο Ιταλός σκηνοθέτης Mimmo Verdesca αφηγείται την ιστορία της θρυλικής σταρ Αλίντα Βάλι μέσα από τις δημοσίευτες επιστολές της και τα ημερολόγιά της, εμπλουτίζοντάς τη με επιπλέον αποκλειστικό υλικό: φωτογραφίες, οικογενειακή ταινία 8μμ, νέες συνεντεύξεις από τους γιους της, τους συγγενείς και φίλους της, καθώς και από συνεργάτες της όπως οι Dario Argento, Roberto Benigni, Bernardo Bertolucci, Charlotte Rampling, Vanessa Redgrave, Margarethe von Trotta, Thierry Frémaux μεταξύ άλλων, και με αρχειακό υλικό από όλον τον κόσμο. Η ταινία «Αλίντα» αποτελεί το πιο ολοκληρωμένο πορτρέτο που έγινε ποτέ για τη ζωή μιας όμορφης κοπέλας από την Πούλα που γρήγορα έγινε μια από τις διασημότερες και πιο αγαπημένες ηθοποιούς του ιταλικού και του διεθνούς κινηματογράφου.

Alida

Mimmo Verdesca racconta la storia della leggendaria Alida Valli attraverso le parole inedite delle sue lettere e dei suoi diari, arricchendola di ulteriori, esclusivi documenti: fotografie, riprese private di famiglia, nuove interviste ai figli, ai parenti, agli amici e ai collaboratori più fedeli, tra cui Dario Argento, Roberto Benigni, Bernardo Bertolucci, Charlotte Rampling, Vanessa Redgrave, Margarethe von Trotta e Thierry Frémaux, e molto altro materiale d'archivio. Il film documentario "Alida" mostra un quadro completo e inedito della vita di una giovane e bellissima ragazza di Pola che diventò in breve tempo una delle attrici più famose e amate del cinema italiano e internazionale.

Alida Valli: In her own words

The Italian director Mimmo Verdesca tells the story of the legendary star Alida Valli through the unpublished words of her letters and diaries, enriching it with other exclusive materials: photographs, family film in 8mm, new interviews with her sons, relatives, friends and collaborators, including Dario Argento, Roberto Benigni, Bernardo Bertolucci, Charlotte Rampling, Vanessa Redgrave, Margarethe von Trotta, Thierry Frémaux among the others, and much more archive material from all over the world. The documentary film "Alida Valli: In Her Own Words" shows a complete and never before seen portrait of the life of a beautiful young girl from Pula who quickly became one of the most famous and beloved actresses of Italian and international cinema.

Mimmo Verdesca

— Ο **Mimmo Verdesca**

(Molfetta, 1979) εργάζεται στον κινηματογράφο, την τηλεόραση και το θέατρο και από το 2002 συνεργάζεται με τους Maurizio Ponzi, Fabio Grossi και Ferzan Ozpetek. Το πρώτο του ντοκιμαντέρ «In Arte Lilia Silvi» (2011) κέρδισε πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου και ενός Nastro d'argento για το Καλύτερο Ντοκιμαντέρ. Το δεύτερο ντοκιμαντέρ του «Protagonisti per Sempre» (2015) κέρδισε το βραβείο Gryphon για το καλύτερο ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ Giffoni.

— **Mimmo Verdesca** (Molfetta, 1979) lavora per il cinema, la televisione e il teatro, e dal 2002 collabora con artisti come Maurizio Ponzi, Fabio Grossi e Ferzan Ozpetek. Il suo primo documentario "In Arte Lilia Silvi" (2011) ha ottenuto numerosi riconoscimenti, tra cui un Nastro d'argento per il miglior documentario. Il suo secondo documentario, "Protagonisti per Sempre" (2015), ha vinto il Gryphon Award per il miglior documentario al Giffoni Film Festival.

— **Mimmo Verdesca** (Molfetta, 1979) is an Italian filmmaker. He has worked in film, TV and theatre and since 2002 has collaborated with the likes of Maurizio Ponzi, Fabio Grossi and Ferzan Ozpetek. His first documentary "In Arte Lilia Silvi" (2011) won several awards, including a Nastro d'argento for Best Documentary. His sophomore documentary "Protagonisti per Sempre" (2015), went on to win the Gryphon Award for Best Documentary at the Giffoni FF.

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία, Γαλλία / Italia, Francia /
Italy, France, 2020, 90'
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

**Σκηνοθεσία / Regia /
Direction**
Elisa Amoruso
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**
Elisa Amoruso
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Martina Cocco
**Μοντάζ / Montaggio /
Editing**
Chiara Griziotti
Ήχος / Suono / Sound
Gianluca Scarlata
**Παραγωγή / Produzione /
Production**
BiBi Film
**Πρόλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source**
Fandango

Με τους / Con / With
Micaela Ramazzotti,
Giampaolo Morelli,
Emma Fasano,
Manon Bresch,
Federico Ielapi

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**
Rome Film Festival

Καταραμένη άνοιξη

1990. Η Νίνα είναι 13 ετών και ζει σε μια υπερβολικά χαοτική οικογένεια. Μετακομίζει από το κέντρο της Ρώμης σε μια γειτονιά των προαστίων: γκρίζες ογκώδεις πολυκατοικίες, αγόρια με σκούτερ και μια αστεία γιαγιά που ξοδεύει όλο τον χρόνο της παίζοντας χαρτιά. Μια ξαφνική συνάντηση με τη 13χρονη Sirlei αναστατώνει τα πάντα. Κατάγεται απ' τη Βραζιλία και έχει ένα φιλόδοξο όνειρο: να ερμηνεύσει Madonna στη γιορτή της γειτονιάς. Μεταξύ των δύο δημιουργείται ένας έντονος, πολύ ισχυρός δεσμός. Η φίλιά τους θα οδηγήσει τη Νίνα να χάσει τελικά τον έλεγχο και να ανακαλύψει τη θέση της όχι μόνο στον κόσμο, αλλά και στην καρδιά της οικογένειάς της.

Maledetta Primavera

1990. Nina è una ragazzina di 13 anni con una famiglia incredibilmente disordinata. Si ritrova catapultata dal centro di Roma in un quartiere di periferia: grattacieli grigi, ragazzi in motorino e una nonna divertente che passa tutto il tempo a giocare a carte. Un incontro improvviso sconvolge tutto, come un temporale: ha 13 anni, abita nell'edificio di fronte e balla la lambda-da. Si chiama Sirlei, viene dal Brasile e ha un sogno ambizioso: interpretare la Madonna nella processione di quartiere. Tra i due si crea un legame intenso, fortissimo. La loro amicizia porterà Nina a perdere finalmente il controllo e a scoprire il suo posto non solo nel mondo, ma nel cuore della sua famiglia.

Sirley

1990. Nina is 13 years old and has an incredibly messy family. She finds herself catapulted from the center of Rome in a suburban neighborhood: grey high-rises, boys on scooters and a funny grandmother who spends all of her time gambling on cards. A sudden encounter upsets with the 13 year old, Sirlei, upsets everything. She comes from Brazil and has an ambitious dream: to interpret the Madonna in the neighborhood procession. Between the two an intense, very strong bond is created. Their friendship will lead Nina to finally lose control, and to discover her place not only in the world, but in the heart of her family.

Elisa Amoruso

— Η **Elisa Amoruso** (Ρώμη, 1981) σπούδασε λογοτεχνία και παραστατικές τέχνες στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης La Sapienza, ενώ συνέχισε τις σπουδές της με συγγραφή σεναρίου στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου. Η μικρού της μήκους «Adil and Yusuf» (2008) συμμετείχε στο 64ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας και ήταν υποψήφια για το βραβείο David di Donatello.

— **Elisa Amoruso** (Roma, 1981) si è laureata in Lettere e arti dello spettacolo presso l'Università La Sapienza di Roma, e ha studiato sceneggiatura presso la Scuola Nazionale di Cinema (Centro Sperimentale). Il suo cortometraggio “Adil e Yusuf” (2008) ha partecipato alla 64° Mostra del Cinema di Venezia ed è stato candidato al David di Donatello.

— **Elisa Amoruso** (Rome, 1981) graduated in literature and the performing arts at Rome's University La Sapienza, then studied screenwriting at National Film School. Her short “Adil and Yusuf” (2008) competed at the 64th Venice Film Festival and was a David of Donatello nominee.

Η θεά της τύχης

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2019, 118΄
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

**Σκηνοθεσία / Regia /
Direction**

Ferzan Ozpetek

**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**

Ferzan Ozpetek,
Silvia Ranfagni,
Gianni Romoli

**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**

Gian Filippo Corticelli

**Μοντάζ / Montaggio /
Editing**

Pietro Morana

Μουσική / Musica / Music

Pasquale Catalano

Ήχος / Suono / Sound

Andrea Gramigna

**Παραγωγή / Produzione /
Production**

Warner Bros Entertainment Italia

Προέλευση ταινίας /

Provenienza del film /

Film source

Warner Bros Entertainment Italia

Με τους / Con / With

Stefano Accorsi, Edoardo Leo,
Jasmine Trinca, Serra Yilmaz,
Filippo Nigro, Sara Ciocca,
Barbara Alberti, Edoardo Brandi,
Cristina Bugatty, Pia Lanciotti

Φεστιβάλ, Βραβεία /

Festival, Riconoscimenti /

Festivals, Awards

David di Donatello Awards
(Best Actress, Best Original Song)

Ο Αρτούρο και ο Αλεσάντρο είναι ζευγάρι πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Παρόλο το πάθος και την αγάπη τους, η σχέση τους βρίσκεται σε κρίση εδώ και πολύ καιρό. Η ξαφνική άφιξη των δύο παιδιών της Άννας Μαρίας, φίλης του Αλεσάντρο, και η φροντίδα των παιδιών για λίγες μέρες ανατρέπουν απροσδόκητα τη ρουτίνα τους. Η λύση θα είναι η ξαφνική αναχώρησή τους. Όμως, από την άλλη πλευρά, η ίδια η αγάπη είναι μια κατάσταση ευχάριστης τρέλας. «Η θεά της τύχης» έχει ένα μυστικό, ένα μαγικό κόλπο. Πώς κρατάς για πάντα κάποιον που αγαπάς; Πρέπει να τον κοιτάξεις, να κλέψεις την εικόνα του, να κλείσεις τα μάτια σου και να τα κρατήσεις κλειστά. Πηγαίνει κατευθείαν στην καρδιά σου και, από εκείνη τη στιγμή και μετά, το αγαπημένο πρόσωπο μένει για πάντα μαζί σου.

La dea fortuna

Arturo e Alessandro stanno insieme da più di quindici anni. Nonostante la passione e l'amore si siano trasformati in un affetto importante, la loro relazione è da tempo in crisi. L'arrivo improvviso nelle loro vite di due bambini lasciati loro in custodia per qualche giorno da Annamaria, la migliore amica di Alessandro, potrebbe però dare una svolta inattesa alla loro stanca routine. La soluzione sarà un gesto folle. Ma d'altronde l'amore stesso è uno stato di piacevole follia. La Dea Fortuna ha un segreto, un trucco magico. Come fai a tenere sempre con te qualcuno a cui vuoi molto bene? Devi guardarlo fisso, rubi la sua immagine, chiudi di scatto gli occhi, li tieni ben chiusi. E lui ti scende fino al cuore e da quel momento quella persona sarà sempre con te.

The goddess of fortune

Arturo and Alessandro have been a couple for over fifteen years. Even though their passion and love have formed a close and important affection, their relationship has been in crisis for a long time. The sudden arrival of two children, left in their care for a few days by Annamaria Alessandro's best friend, could give an unexpected turn to their tired routine. The solution will be a crazy departure for them both. But on the other hand, love is a state of pleasant madness. "The goddess fortune" has a secret, a magic trick. How do you always keep someone you love with you? You have to stare at them, steal their image, snap your eyes shut and keep them closed. They go straight to your heart, and from that moment on, that person will always be with you.

Ferzan Ozpetek

— Ο **Ferzan Ozpetek**

(Κωνσταντινούπολη, 1959) πήγε στη Ρώμη για να σπουδάσει Ιστορία του Κινηματογράφου, Ιστορία της Τέχνης και του Θεάτρου στο Πανεπιστήμιο Sapienza της Ρώμης. Το σκηνοθετικό του ντεμπούτο ήταν το «Hamam» (1997) που έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών στο τμήμα του Δεκαπενθήμερου των Σκηνοθετών.

— **Ferzan Ozpetek** (Istanbul, 1959) si trasferisce a Roma per studiare Storia del cinema, Storia dell'arte e Teatro all'Università La Sapienza di Roma. Il suo debutto alla regia è avvenuto con "Hamam" (1997), presentato al Festival di Cannes nella sezione Quinzaine des Realisateurs.

— **Ferzan Ozpetek** moved to Rome to study the history of film, art history and drama at the Sapienza University of Rome. His directorial debut was with "Hamam" (1997) premiered at the Cannes Film Festival in the section Quinzaine des Realisateurs.

Padrenostro

Ελληνική Πρεμιέρα /
Prima visione in Grecia /
Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction / Fiction
Ιταλία / Italia / Italy, 2020, 122’
Έγχρ. / Colore / Color,
με ήχο / sonoro / with sound,
Ιταλικά / Italiano / Italian

**Σκηνοθεσία / Regia /
Direction**
Claudio Noce
**Σενάριο / Sceneggiatura /
Screenplay**
Enrico Audenino, Claudio Noce
**Φωτογραφία / Fotografia /
Cinematography**
Michele D’Attanasio
**Μοντάζ / Montaggio /
Editing**
Giorgio Franchini
Μουσική / Musica / Music
Ratchev & Carratello
Ήχος / Suono / Sound
Valentino Gianni
**Παραγωγή / Produzione /
Production**
Istituto Luce Cinecittà
**Προέλευση ταινίας /
Provenienza del film /
Film source**
Vision Distribution

Με τους / Con / With
Pierfrancesco Favino,
Mattia Garaci,
Barbara Ronchi,
Francesco Ghoghi,
Francesco Colella,
Antonio Gerardi

**Φεστιβάλ, Βραβεία /
Festival, Riconoscimenti /
Festivals, Awards**
Venice Film Festival - Competition
(Copa Volpi for Best Actor)

Καλοκαίρι 1976, Ρώμη, Ιταλία. Ο Βαλέριο είναι δέκα ετών και έχει ζωηρή φαντασία. Η ζωή του ανατρέπεται όταν παρακολουθεί μαζί με τη μητέρα του μια ομάδα τρομοκρατών να επιτίθεται στον πατέρα του, τον Αλφόνσο. Από εκείνη τη στιγμή, ο φόβος και η αίσθηση τρωτότητας τραυματίζουν ανεπανόρθωτα τα συναισθήματα ολόκληρης της οικογένειας. Ακριβώς εκείνες τις δύσκολες μέρες, ο Βαλέριο γνωρίζει τον Κριστιάν, ένα αγόρι όχι πολύ μεγαλύτερό του. Ένα παιδί μοναχικό, επαναστατικό και χωρίς ενδοιασμούς, φαίνεται να έχει εμφανιστεί από το πουθενά. Αυτή η συνάντηση ενός καλοκαιριού γεμάτου ανακαλύψεις θα αλλάξει τις ζωές τους για πάντα.

Padrenostro

Roma, 1976. Valerio ha dieci anni e una fervida immaginazione. La sua vita di bambino viene sconvolta quando, insieme alla madre Gina, assiste all’attentato ai danni di suo padre Alfonso da parte di un commando di terroristi. Da quel momento, la paura e il senso di vulnerabilità segnano drammaticamente i sentimenti di tutta la famiglia. Ma è proprio in quei giorni difficili che Valerio conosce Christian, un ragazzino poco più grande di lui. Solitario, ribelle e sfrontato, sembra arrivato dal nulla. Quell’incontro, in un’estate carica di scoperte, cambierà per sempre le loro vite.

Padrenostro

Summer 1976, Rome, Italy. Valerio is ten years old and has a lively imagination. His life as a child is turned upside down when, with his mother Gina, he witnesses an attack on his father Alfonso by a terrorist group. From that moment on, fear and a sense of vulnerability leave a dramatic mark on the feelings of the whole family. But it is precisely in those difficult days that Valerio gets to know Christian, a boy not much older than him. Solitary, rebellious and shameless, he seems to have appeared out of nowhere. That meeting, in a summer filled with discoveries, will change their lives forever.

Claudio Noce

— Η ταινία μικρού μήκους «Aria» (2005) του **Claudio Noce** (Ρώμη, 1975) κέρδισε το David di Donatello, το Nastro d’Argento και το European Film Award στο Φεστιβάλ της Βενετίας. Η ταινία του «Adil E Yusuf» (2007) επιλέχθηκε για το 64ο Φεστιβάλ της Βενετίας και προτάθηκε για το βραβείο David di Donatello ως καλύτερη ταινία μικρού μήκους. Την ίδια χρονιά, το ντοκιμαντέρ «Aman e gli altri» παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ του Τορίνο. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία «Good morning, Aman» (2009) επιλέχθηκε για την Εβδομάδα Κριτικής στο Φεστιβάλ της Βενετίας και κέρδισε το βραβείο FICE για το καλύτερο σκηνοθετικό ντεμπούτο.

— Il cortometraggio di **Claudio Noce** (Roma, 1975) dal titolo “Aria” (2005) ha vinto il David di Donatello, il Nastro d’Argento e lo European Film Award al Festival del cinema di Venezia. Il suo film “Adil e Yusuf” (2007) è stato selezionato al 64° Festival del cinema di Venezia e candidato al David di Donatello per il miglior cortometraggio. Nello stesso anno il film documentario “Aman e gli altri” è stato presentato al Festival del film di Torino. Il suo primo lungometraggio, “Good morning, Aman” (2009) è stato selezionato per la 24° Settimana della Critica al Festival del cinema di Venezia e ha vinto il Premio FICE per il miglior regista esordiente.

— **Claudio Noce’s** (Rome, 1975) short film “Aria” (2005) won the David di Donatello, the Nastro d’Argento, and the European Film Award at the Venice FF. His film “Adil E Yusuf” (2007) was selected for the Venice FF and nominated for a David di Donatello as Best Short Film. That same year, the documentary film “Aman e gli altri” was presented at the Turin FF. His first feature-length film, “Good morning, Aman” (2009) was selected for the section Critics’ Week at the Venice FF, won the FICE award for best debut filmmaker.

Οργάνωση / Organizzazione / Organisation

Ταινιοθήκη της Ελλάδος /
Cineteca di Grecia /
Greek Film Archive

Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο
Αθηνών / Istituto italiano di
cultura in Atene /
Italian Cultural Institute Athens

Cinecittà Luce

**Καλλιτεχνική Διεύθυνση /
Direzione artistica /
Artistic Directors**

Anna Mondavio
Maria Komninos
Carla Cattani

**Επιλογή & Επιμέλεια ταινιών /
Selezione e cura delle pellicole /
Film Selection & Curation**

Nina Veligradi
Anna Mondavio

**Προγραμματισμός ταινιών /
Programmazione delle pellicole /
Film Programming**

Cristina Cassano
Annabella Nucara
Nina Veligradi

**Συντονισμός & Οργάνωση
Παραγωγής / Produttore
esecutivo / Executive Production**

Nina Veligradi

**Οικονομική Διαχείριση /
Gestione finanziaria /
Financial Management**

Vassilis Bibas

Marketing

Nina Veligradi
Eliza Soroga

**Δημόσιες σχέσεις και συντονισμός
διαδικτυακών συζητήσεων /
Public relations and
coordination of webinars**

Eliza Soroga

**Σχεδιασμός / Progetto grafico /
Creative Design**

Vasso Avramopoulou - A4 Design

**Σχεδιασμός Spot / Grafica dello
spot / Spot Design**

Nickos Myrtou

**Υπεύθυνη Γραφείου Τύπου και
Επικοινωνίας / Communication
and publicity manager**

Evanna Venardou

**Διαχείριση ιστοσελίδων,
εφαρμογών και μέσων
κοινωνικής δικτύωσης /
Website and social media**

Ioanna H. Pipides

**Κίνηση, έλεγχος και μετατροπή
ψηφιακών αρχείων ταινιών /
Movimentazione, controllo
e conversione dei file digitali /
Digital film trafficking, format
check, and file conversion**

Tassos Adamopoulos

**Παραγωγή προγραμμάτων βίντεο /
Produzione dei programmi video /
Video Production**

Nickos Myrtou

**Συντονισμός έκδοσης ψηφιακού
καταλόγου / Segreteria di
edizione del catalogo digitale /
Virtual Catalogue Coordination**

Nina Veligradi

**Μετάφραση κειμένων /
Traduzione dei testi /
Text Translation**

Maurizio De Rosa
Nina Veligradi

**Διόρθωση κειμένων /
Editing dei testi /
Copy-editing**

Vassiliki Schiza

**Μετάφραση - Υποτιτλισμός /
Sottotitoli / Subtitles**

«Neaniko Plano - Subtitles»

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ταινιοθήκη της Ελλάδος
Ιερά Οδός 48 & Μεγ. Αλεξάνδρου
Μετρό Κεραμικός
Τηλ: 210-3612046

Greek Film Archive
48, Iera Odos &
Megalou Alexandrou Str.
Keramikos metro station
Tel: 210-3612046

o4_aridesign

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού

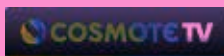
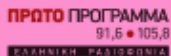
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

